

KANGAL DİVRİĞİ

Yolunda Hizmetinizdeyiz

METRO

METRO DİVRİĞİ YOLLARINDA

Divriği Belediyesi'nin aldığı bir kararla Metro Turizm Divriği'ye yolcu taşımak için yazıhane açtı. Temmuz ayında yapılan ihaleyi Metro Turizm adına Mardin Villa Turizm aldı. Mardin Villa Turizm ise taşımacılık haklarını Metro Turizm'e devretti

ALİ BALKIZ : ABF GENEL BAŞKANI

ALEVİLER PARTİLEŞİYOR

Aleviler CHP'den umudunu kesti. Cumhuriyet tarihi boyunca binlerce cami'ye, yüzbinlerce din görevlisine ve diyanet memuruna trilyonlarca bütçe ayrıldı. Buna karşı Alevilerin hiçbir isteği yerine getirilmedi. ABF Başkanı Ali Balkız, Alevi Çalıştay'ını ve partileşmeyi anlattı. *Hab.Devamı:4. say*

Mesainin en uzun beş dakikası!

Yemek hizmeti sunduğumuz kuruluşlarda, her öğlen binlerce çalışan Keyveni'yi bekliyor, lezzetin adı Keyveni diyor.

Sizin çalışanlarımız ne diyor?

İADE ADRESİ
Nakilbent Sk. No: 41/1
Sultanahmet - İstanbul

İstanbul AVPİM PP.303

Divriği

● DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE ● 1 AĞUSTOS 2009 YIL: 4 SAYI: 36 ● www.divrigi.com.tr

Sivas-Erzincan arasındaki büyük birkaç istasyon hariç ara istasyonların hiçbirinde yolcu trenleri durmuyor. Tecer, Karasar, Eski Köy, Ayvaz Köroğlu, Bozarmut, Avşar, Güneş, Göcentaşı, Pengürt, Cürek, Demirdağ ve Pingen istasyonlarında yolcular perişanoluyor

Tren gelir hoş gelmez

TRENLER ARTIK MAZİDE KALDI

Daha otuz yıl önce hayatımızın vazgeçilmez ulaşım aracı olan trenlere artık binemez olduk. İstanbul'dan kalkan Doğu Ekspresi ve Ankara'dan kalkan Erzurum (Mavi Tren) Ekspresi Sivas'tan Erzincan'a kadar olan istasyonların çoğunda durmuyor. Özellikle karayolu ulaşımı zor olan, ulaşımını yıllardır demiryolu ile sağlayan köylüler perişanlık içerisinde. Sivas'tan başlayarak Eski Tecer, Karasar, Eski Köy, Ayvaz, Köroğlu, Bozarmut, Avşar, Güneş, Göcentaşı, Pengürt, Cürek, Demirdağ ve Pingen istasyonlarında yolcu trenleri durmuyor.

YETKİLİLER BİLEREK YOLCULARI YANILTMIŞ

Tren İstasyonları'ndan Güneş, Cürek ve Pingen'e tren bileti isteyenlere, yetkililer bir önceki veya bir sonraki büyük istasyonların adını yazarak biletlerini verdi. Yetkililer daha sonra bir raporla Güneş, Cürek ve Pingen gibi pek çok istasyondan yolcu bileti kesilmediğini bu istasyonlardan inenin de binenin de olmadığını bir raporla Ulaştırma Bölge Müdürlüklerine sundular. Bir süre sonra da bu istasyonların personelleri buralardan alındı bilet gişeleri kapatıldı. Avşar, Güneş, Göcentaşı, Pengürt, Cürek ve Pingen istasyonları özel girişimcilere kiraya vermeye başlandı.

MERHABA

ABD KÜRK

MERHABA
Güzel yurdumuzun sevgili insanları!
Her şeye rağmen gelecekte umutlu, geleceği yeniden inşa etmek isteyen onurlu insanlarımız, merhaba.
Birlikte üretmek, birlikte düşünmek yaren olmak için.
Dünyanın yaşamış olduğu ağır kriz, en çok yoksulları, emekçileri, ezilenleri, horlananları, ötekileştirilenleri kısaca ezilen dünyayı etkilemiştir. Mevcut sisteminin neden olduğu bu bunalımı aşmak o kadar kolay olmayacaktır. Dünya ve ülke ölçeğinde bunalım incelendiğinde; ortak düşünce, kapitalizmin ve sisteminin çöktüğünü, bu bunalımın faturasının da yine ezilen dünya ya çıkarılacağıdır. Ülkemizdeki tarım ve sanayi üretimine ilişkin politikaların sonucu ortadadır. Daralan tarım alanları çarpık kentleşme, önceden tasarlanmayan gelişme alanları vb. makro ve mikro anlamdaki gelişmeler toplumsal gelişmemize ve dokumuza önemli zararlar vermiştir. Kentsel ve kırsal yaşamdaki riskler artmış, eğitim alanındaki daralma ve gerileşme deyim yerinde ise ülkemiz anlamında tam bir çıkmaza işaret etmektedir. Bu kötü duruşa dur demenin tam zamanıdır. Örgütlü bir toplumun bireyi olarak özgürleşmenin sorunlarımıza ortak çıkar yol bulmak, birlikte üretim demokrasinin gelişmesi ve kurumsallaşma çabasına katılma ve paylaşımdır. Bu amaçla Divriği'nin sesi, halkımızın büyük desteğini ve ilgisini gören Divriği Gazetesi; Kardeşlik duygularının yeniden geliştirileceği, birliğin yeniden inşa edileceği, paylaşımın yeniden tanımlanacağı çekim alanı olacaktır. Başta Divriği'nin ve ülkemizde yaşayan tüm Divriğililerin sesi, kulağı olmak üzere demokratik birlikteliği ve dayanışmayı sağlamak üzere sizle birlikte olmak benim için büyük bir onur ve mutluluk kaynağıdır.
Bu sayıdan itibaren sizlerle beraber gazetemizi daha geniş kitlelere ulaşımını sağlamak gayesi ile sizleri de bu çabanın içerisinde göreceğim umudu ile tüm Divriğililere merhaba, diyor saygılarımla selamlıyorum.

Her yer şenlik her yer festival

CHP Divriği İlçe Örgütü'nün düzenlediği Şenliğe Önder Sav, Malik Ejder Özdemir, İlhan Kesici, Yılmaz Ateş, Orhan Akbulut Katıldı.

Hab.Devamı:11. say

Alevisin dediler Elini Kestiler

Hekimhan Devlet Hastanesinde çalışan Semanur Takmaz'a Alevi olduğu için, sen Alevisin, pissin elini yemeklere vurma dendi.

Hab.Devamı:8. say

2'DE 7 Esge Şenliği 5'DE 7 Kalede Kazı 6'DA 7 Okuyucu Mektubu 9'DA 7 Şenlikler Şenlikler 11'DE 7 CHP Şenliği 12'DE 7 Ozanlarımız Hüseyin Yıldız

Haydar YALÇIN	Mustafa TARAKÇI	Sadık ÇELİK
Müslüm DOĞAN	Muharrem YAĞBASAN	Hıdır ÇAM
Beyzade ÖZKAHRAMAN	İsmail ÇINAR	İsmail ASİL
Nilüfer MURATOĞLU	Esat KORKMAZ	Ataner YILDIRIM

Yazarlar...

Elif Baharat

Elif Baharat Bakliyat Gıda ve İht. Mad. İmalat Paz. Dağ lth ve lhr. Ltd. Şti.
Gimat Toptancılar sitesi 15.Blok No: 418
Tel: 0312.397 58 78 Fax: 0312.397 30 59
Macunköy/ANKARA

www.elifbaharat.com.tr

MUSTAFA TARAKCI

Divriği'de ne var ne yok (I)

Bu ayki köşe yazımı, kıymetli hemşerilerimle Divriği'de geçirdiğim dolu dolu üç haftalık ziyaret hitamında kaleme alıyorum. Divriği bitti, Divriği'de hayat yok, Divriği her geçen gün daha da geriye gidiyor lafları doğru değil. Divriği'nin nüfusu azalıyor ama Divriği'de de bütün ışıklar yanıyor. Olan ne? Ailelerin nüfusu azalmış, evlatlar gurbete gitmiş, evlerde babalar, anneler, dede -nine olarak yaşıyorlar. Divriği ihtiyarlamış, Divriği gencini gurbete göndermiş. Ne için? Malum, aş için, iş için! Bir ilçenin geri gitmesi için Bahçelerindeki ağaçların kuruması, duvarların yıkılınca bir daha örülmemesi, yıkılan evlerin yerine veya yakınına başka bir ev yapılmaması lazım!

Böyle şeyler yok Divriği'de. Divriği'ye bağlı köylerin durumu daha da iç açıcı. Divriği'nin köyleri Divriği'den daha iyi geliyor, güzelleşiyor... Güneş enerji tertibatı, uydu anten çanağı monte edilmiş, kiremit çatılı, villaları aratmayacak güzellikte müstakil köy evleri tatil beldelerini andırıyor, cıvıl cıvıl...

Akşam serinliğinde, akranlarıyla köy yollarında sohbet ede ede dolaşan her yaştan yazlıkçılar, ısılgıyla dertli havaları dile getiren kimi bağı yanıklar doldurmuşlar sokakları... Yeni aşklar, yeni sevdalar filizleniyor kavak gölgelerinde, dere kenarlarında, çeşme başlarında... Belediye Başkanı Sn. Hakan Gök "otuz yedi bin oluyunuz yazın" diyor. Bu rakam zaman içinde daha da büyüyecek... Divriği'li olarak en büyük şansımız, en büyük mirasımız Ulu Cami'ye gittim. Kapılarını, kubbelerini huşu içinde bir daha inceledim. Mimar değilim ama mimarlık okuyan öğrencilerim var. Yıkılıyor, dökülüyor, fanus içine alınması lazım denilen Ulu Cami ve Şifahane'yi aklı başında normal bir vatandaş olarak inceledim. 850 yaşındaki bir binada o kadar küçük çatlaklar olabilir! Çatlağa parmağınız giriyor mu? Hayır, milimetre bazında kaymalar, yük taşıyan sütunlar sapa sağlam ayakta. En görkemli iki kapı bütün ihtişamıyla duruyor. Caminin ön girişindeki daha az görkemli ve küçük boyutlu kapının taşları üst taraftan itibaren biraz öne kaymış gibi duruyor. İşte bu kapı "bana müdahale edin, ben rahatsızım" diyor! Ne yapılabilir?

Bütün taşlara numara verir, söker aşağıya indirir, duvarında şakül düzeltilmesine gider, yeniden ördürürsün. Mimarlıksa mimarlık, mühendislikse mühendislik, akli her şeyin üstünde gelir. Çare tozlu kitap sayfalarında değil insan beynindeki ısıtılarda saklı gibi geliyor bana... O akılları uygun bir zeminde çarpıştırıp "ortak akıl" yaratmak lazım. Bu maksatla seminer mi, sempozyum mu düzenlemek lazım bilemem. Meslek Yüksek Okulu aracılığı ile Cumhuriyet Üniversitesi bu işe ev sahipliği yapsa ne iyi olur.

Çıkan sonuç da Valilik ve Vakıflar Bölge müdürlüğü için bir tutanak olur, ona göre bir hal tarzı belirlenir, İcraata geçilir...

Ulu Cami için Devletimiz sağ olsun gereken parayı yıllar önce Sivas Valiliğine göndermiş. Biz ne yapacağımızı, ne yaptıracağımızı tam bilmiyoruz.. Hani un var şeker var da helva yapamamak gibi.. Edebiyatta bu tür çaresizliğe "ört ki ölem" derler. Ört ki ölem.... Bu sena Divriği'yi görmeyen, Divriği sevdalılarına da bir başka haber daha vermek istiyorum:

Yeni Arapgir Yolu'nun bir parçası olarak, Selavat'tan Uluzar'a şehrin ortasından geçen "bölünmüş yol" sona yaklaşmak üzere. Üzerinde yer yer geçme taşı tretuar çalışmaları devam ediyor. En son asfalt katı henüz dökülmemiş. Gidiş gelişin ortasındaki toprak dolu şerit, bana ne diyeceksiniz? diye bekliyor.

Kimi, yerde çam, kimi yerde zakkum, kimi yerde de gül dikilir bu zemine de, Divriği'de ne dikilecek diye merak ediyorum. Fazla bakım istemeden Divriği'ye özgü süs bitkisi ne olabilir? Bilen varsa öğrenmek isterim. Divriği'deki ziraatçı arkadaşlar bu konuda ne düşünüyorlardır?

Önümüzdeki ay benzer konuları yine paylaşacağız...

Bir padişah, bir iki vezirini ve diğer erkândan birkaçını, yanına alarak payitahta (başkente) yakın yerleşim merkezlerinde bir gezintiye çıkmıştı. Payitahttan ayrılp bir kaç saatlik yol kat ettikten sonra yolları üzerindeki bir nar bahçesinin kıyısında dinlenme molası verdiler. Olgunlaşmış, tam kıvamını bulmuş olan narlar insanın iştahını kabartıyordu Padişah bahçe içinde çalışmakta olan yaşlı bir adamı yanına Çağırdı sordu:

"Bu güzel nar bahçesi kimin?"

"Bu nar bahçesi benimdir efendim, babamdan miras kaldı."

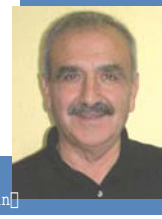
"Oğlun, uşağın var mı?"

"Allah bize oğul uşak vermedi efendim, bir karı kocadan ibaret iki kişilik bir aileyiz."

Bu sırada ihtiyar adamın eşi en yakındaki ağaçtan iki nar koparıp sıkarak, tertemiz bir tasa koyup,

Değişen sizin kalbiniz

DERLEYEN

Dr. BEYZADE ZKAHRAMAN
Yaşam Hastanesi Yönetim Kurulu Başkanı

padişaha ikram etti. Padişah içti ve çok beğendi. Bütün vücuduna bir zindelik ve ferahlık yayılmıştı. İhtiyar çiftçi ve eşi daha sonra padişahın beraberindeki herkese sırayla nar şerbeti ikram etti. Padişah ve adamları bedenlerinin kazandığı bu zindelikle biraz yol almak için ihtiyara veda edip yola koyuldular. Yolda şeytan padişahın kafasını karıştırmaya başladı. "Madem birer ayakları çukurda olan bu yaşlı karı-

kocanın mirasçıları yok, ne yapacaklar böyle güzel nar bahçesini, karşılığında bir kaç kuruş verip de bu bahçeyi ellerinden alayım" diye düşündü.

Padişah ve adamları akşama doğru geri dönerlerken aynı bahçenin yanında yine konakladılar. Padişah ihtiyardan bir tas daha nar şerbeti yapmasını istedi. İhtiyar sabahki kadar candan ve gönülden olmasa da bir tas nar şerbeti yapıp sundu. Fakat padişah bu defa nar şerbetinin tadını pek beğenmedi. Sabahkine hiç benzemiyordu Sordu:

"Baba ne oldu böyle, bu nar şerbeti sabahki ile aynı naran değil mi? Bunun tadı hiç de hoş değil."

İhtiyar adam karşılık verdi:

"Aynı nardan padişahım, aynı nardan, aslında tadında da bir değişiklik yok. Asıl değişen sizin kalbiniz."

Dikmeçay Ahmet Baba'da buluştu

Ankara, Sivas, Niğde ve diğer illerden çok sayıda Eşge'li katıldı. Şenlik için Ankara ve İstanbul'dan tutulan Otobüslerle Cuma gününden itibaren Eşge'ye gelinmeye başlandı. Şenliğin sunuculuğunu Salih İnce ve Zeynep İnce ortak yaptılar. Şenliğin açılış konuşmasını Ankara Dikmeçay (Eşge) Köyü Derneği başkanı Cemal Özgür Taşkıran yaptı. Daha sonra sahneye herkesin yakından tanıdığı İsmail Bulut namıdiğer Müdür çıktı. Şenliğe katılanlar Müdür'ün türkülerine doyamadılar. Divriği Hacıbektaş Derneği'nin folklor ekibi ve semah ekibi sahne aldı, Eşge Köyü'nün yetiştirdiği Arif Özdemir'in de içinde bulunduğu Hikmet Karadeniz, Adem Aslandoğan, Bahar Doğan türkülerini

Dikmeçay Köyü Muhtarlığı ile Ankara ve İstanbul Dikmeçay Derneklerinin birlikte düzenlemiş oldukları 3. Ahmet Baba Şenlikleri 11 Temmuz Cumartesi Günü Ahmet Baba Ziyaret yerinde yapıldı. Şenliğe İstanbul

katılanlarla paylaştılar. Ankara Dikmeçay Derneği'nin Semah Ekibi unutulmaz semah gösterisi sundu. Salih İnce yönetiminde hazırlanan Semah gösterisi izleyenleri adeta büyüledi. Büyük beğeni toplayan gösteri izleyenler tarafından uzun süre ayakta alkışlandı. Ahmet Baba Şenliklerine Divriği Belediye Başkanı Hakan GÖK, Belediye Meclis Üyeleri, Ankara Divriği Kültür Derneği Yönetim

Kurulu Başkanı Muharrem Höbek ve Yönetim Kurulu Üyeleri, CHP Divriği İlçe başkanı Hüsamettin Kırkayak ve ilçe yöneticileri, İl Genel Meclisi Üyesi Sadık Güller, Zara Bal Festivali Ağası Mehmet Durmuş Koç, DSP Divriği İlçe Başkanı Tufan Erdoğan, Divriği Motorlu Taşıyıcılar Kooperatifi Başkanı Nurettin Özbek ve Yöneticileri, Divriği Hacı Bektaş-ı Veli Kültür Derneği Başkanı Ali

Çankaya ve Dernek Yöneticileri ile çeşitli kurum yöneticileri ve kitle örgütü temsilcileri katıldılar. Şenliğe çevre köylerden de oldukça yoğun bir katılım oldu. Şenliğe Zara'dan katılan Zara Bal Festivali Ağası Mehmet Durmuş Koç 5 yüz lira bağışta bulundu. Program Ender Aslan ve Hasan Aslan'ın çaldıkları Davul-Zurna eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.

Doğa'yı ve dostluğu birlikte paylaşıyoruz

Sizin ve arkadaşlarınızın sıcaklığı burada Tatilin keyfini Gökçeada'da çıkarın

GÖKÇEADA
SÖRF EĞİTİM MERKEZİ

Windsurf-Kitesurf..
300 gün rüzgar..
2,5 km sahil..

www.surfgokceada.com
Tel: 0286 898 10 22 - email: surf@gokceada.com

FIDIL
AĞAÇ MAMÜLLERİ
SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

Kapı Paneli
Sunta
Suntalam
MDF
MDF Lam
Medekap
Profil

Org. San. Böl. Keresteciler Sit. 8. Sok. No:10 - 12 İkitelli / İST
Te: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98

Divriği Gazetesi'nin Abonelerinden başka bir geliri yoktur. Gazetenin yaşaması için abone ücretlerini lütfen zamanında ödeyelim

Yapı Kredi Bankası
Çemberlitaş Şubesi
Birsen Bayar Uygun adına
Hesap No: 620 676 55
İrtibat Tel.: 0212 458 82 16

Kara tren gelirmola

Köylüler köylerinin ortasından geçen trenlere artık el sallayarak vakitlerini geçiriyorlar. Artık o trenlere binmeleri imkansız. Yıllarca anılarını süsleyen o trenler artık durmuyor, yolcu almıyor. Ankara'dan kalkan Erzurum Ekspresi (Mavi Tren) ve İstanbul'dan

kalkan Doğu Ekspresi Sivas Erzincan arasındaki Divriği gibi birkaç büyük istasyon hariç hiç bir istasyonda durmuyor artık. Karayolu ulaşımına uzak olan bu istasyonların yolcuları tam bir çaresizlik içinde ulaşımını yapamaz halde.

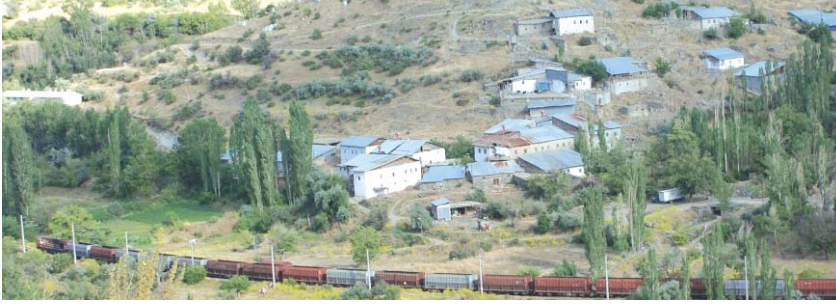

AVŞAR İSTASYONU

Yıllarca demiryolu parsoneline lojman olan, yolculara da bekleme salonu olan bu istasyonlar artık 'bire harabe gibi kaderine terk edilmişler. Avşar(Güvenkaya) İstasyonu şu anda boş. Hatta kiralamak için teklif de verenler var. Ha bu gün ha yarın Avşar istasyonuna yeni kiracıları sahiplik edecekler. Ulaştırma Bakanlığı Avşar İstasyonu'ndan personelini çekti. Artık Avşar İstasyonu'ndan yolcu olarak inmek de binmek de mümkün olmayacak. Çünkü trenler Avşar İstasyonu'nda hız kesmeden yoluna devam edecek.

GÜNEŞ İSTASYONU

Güneş İstasyonu yıllarca etrafındaki onlarca köye ulaşım köprüsü oldu. Kara yolu taşımacılığının bu kadar gelişmediği yıllarda Yağbasan'dan başlayarak, Çamşış, Sincan, Sarpan, Susuzlar, Kırkgöz, Ahmetören, Fero, Meliköy(Keçikaya) Kürtbeyaz

(Soğulcak) gibi 35-40 köyün yolcuları Güneş İstasyonu'ndan yolculuk ederlerdi. Yaklaşık olarak 30 yıl önce Güneş İstasyonu'nda 3 otel, 5 kahve onlarca bakkal, manav, ortaokul, ilk okul bulunurdu. Trenle yolculuk edip de çevre köylere gidenleri katır kiracıları taşırdı. Yaz ve kış aylarında onlarca katır kiracıları her gün yolcu taşırdı çevre köylere.

İSTASYON EV OLMUŞ

Güneş İstasyonu ev olmuş. Ulaştırma Bakanlığı Güneş İstasyonu'ndan

parsonelini çektikten sonra istasyon yıllarca boş kalmış. Daha sonra köy sakinlerinden 4 aile Ulaştırma Bakanlığı Sivas Bölge Müdürlüğüne müracaat ederek istasyonu ev olarak kiralamak istemişler. Yetkililerde bu teklifi geri çevirmeyerek istasyonu köylülere ev olarak kullanmak için kiraya vermiş. **PİNGAN İSTASYONU** Pingan Köyü Muhtarı Naci Yurt derli. Bir dokun bin ah işit. Adatepe (Pingan) Köyü Derneğinde demek Başkanı Şükrü Akkaya ve Muhtar Naci Yurt köylüleriyle tren sorununu konuşuyor.

Gitmedikleri makam kalmamış. Ama dertlerini anlatamamışlar. Muhtar Naci Yurt görevlilerin kendilerini yanılttığını söylüyor. Yıllarca Pingan istasyonu için kestirdikleri biletin Divriği olarak verildiğini, daha sonra da Pingan'dan yolcu indi bindi kayıtlarının olmadığını söyleyerek istasyonlarının iptal edildiğini anlatıyor.

CÜREK BOM BOŞ

Bir zamanlar Divriği'den daha kalabalık olan Cürekbugün tam anlamıyla bitmiş vaziyette. Demiryolu İstasyonu'nun az ilerisinde bulunan bir zamanların Paris'i olarak anılan Cürekb Tesisleri afet bölgelerindeki terk edilmiş harabeleri andırıyor. Bir zamanların lüks tesisleri yıkılmış talan edilmiş. İstasyon ısız bir dağ başı gibi. Ne giden var ne gelen Zamanında Ziniski, Karakale, Erikli, Kisecek, Yazıköy ve Norşun köyü yolcularına bekleme salonu olan istasyon bugün yıkılmayı bekliyor.

HAYDAR YALÇIN

OZANLARIMIZ

camsih.com@hotmail.com

Çamşış Türküleri Festivali

Yurdumuzun her yerinde çeşit çeşit festivaller aldı başını gidiyor. Kiraz Festivali, Karpuz Festivali, Şeftali Festivali, Balık Festivali, diye uzayıp gidiyor. Bir de kültür festivalleri var. Sadece Sivas'ta 25 Festival yapılmaktadır. Festivalleri mi yazmak istiyorsunuz internetten araştırıp yazabilirsiniz. Ben öyle yapmayacağım birebir yaşadığım 16 yıl içinde olduğum festivali yazacağım bu sayımda. Divriği'mizde köylerimizin düzenlediği şenliklerin dışında tek festival var o da bu yıl 16. kez yapılan **Hüseyin Abdal ve Divdiği Çamşış Halk Ozanları Festivali**. Bu sene bu festivalin adı değişti **Hüseyin Abdal ve Çamşış Türküleri Festivali** oldu. Çamşış'ın da her yıl dolu dolu geçen bu festival bir nevi halkın ihtiyacı gibi oldu, her yıl festivalin gelmesi dört gözle bekleniyor. İçerik olarak ta organizasyon olarak da gerçekten övgüye değer bir festival. Her yıl Temmuz ayının 3. haftasında yapılan bu festivalin amacı diğer festivallerden biraz farklı. Bu festival farklı kültürlerin buluştuğu bir yer olarak, bu kültürleri bir araya getirerek birlik beraberlik sağlayan içerik taşıdığından Divriği merkezi ve köylerinde olduğu gibi çevre İl ve İlçe köyleri tarafından da kabul gördü. Değişik din dil ve ırktan insanlar bu festivale gelecek Çamşış Kültürünü ve Sanatçıları tanımak istediklerini burada herkese eşit davranıldığını aynm yapılmadığını anlatmışlardır. Festivalimiz Hüseyin Abdal Türbesi ve Cem evi kompleksinde yapılmasına karşın burada Alevîlik ayrımcılık işlenmediğinden katılımcılar salt Türkü dinleyip hoşça zaman geçiriyorlar. Bilhassa köylülerimiz ailelerine hazırladıkları çadırlarını ağaç diplerini dışardan gelen konuklarıyla paylaşıyor onlarla birlikte hoşça bir pazar geçirmeyi onları rahat ettirmeyi görev edinişleridir. Çamşış gençleri ve görevli herkes konukların isteklerini yerine getirmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Festivalimizin yapıldığı alanlarda lokantasından marketine manavından dondurmacısına her türden esnaf alış veriş yaptığı için festivalde katılan konuklarda mağdur olmuyor orada olmanın hazzını yaşadıkları gibi Çamşış Kütüphanesine kayıtlı Çamşış yazarlarının yazdığı kitaplardan ve dışardan gelen kitaplardan, gazete ve dergilerden de alarak eğitime de katkı sağlıyorlar. Sanatçı ve Demek yönetici dostlarımız da bilirlenki Kültürümüzün yaşatılmasında etkili yol türkülerimizdir. Festival ve Şenliklerin başka bir özelliği de bölgede yaşayan insanların birlik beraberliğini sağladığı gibi kültür alışverişlerinin de sağlandığı mekânlardır. Etkinliğe aylar kala ön anlaşması yapılan Sanatçı dostlarımız içinde Festivaller ve şenlikler eklemek kapısı olmaya devam ediyor. Festival veya şenlik düzenleyen Demeklerimiz haklı olarak sanatçılarımızı mümkün olduğunca az para ödeyerek alanlara davet etmek isteyen köylülerin o yolla kazanan bu güzel dostlarımızı göz ardı etmememiz gerekiyor. Bazı ünlü sanatçılarımız uçuk paralar isteyerek o etkinlikte olmanın imtina etmekte idirler ya da geleceğim diye adını yazdırmakta ama daha fazla paralı iş bulduğunda etkinlikte katılmamaktadırlar. Festival çalışmaları 6 ay önceden başlamak durumundadır. Bu süreçte tüm eksikliklerinizi giderir Festival gününde aksaklık minimize edilmiş olur. Yurdumuzda Festivallerin tanıtımı Radyo Televizyon ve Gazeteler kanalıyla yapılmaktadır. Bu dostlarımızdan da para vermeden reklâmımızın tanıtımımızın yapılmasını isteriz ve gide gele de bunu hep başarırız. Ama madalyonun öbür yüzünde en etkili iletişim aracı Televizyon giderlerini karşılayamadığı için kapamak üzere olduğunu görürüz üzüldürüz onlara destek sağlamak isteriz ama giderlerin yüksek olmasından dolayı etkili olamamaktayız. Yapacak fazla bir şey yoktur çünkü reklâmın yapılmasını isteyende demokratik kitle örgütüdür ve parasızdır o da festival giderlerini karşılayamamaktadır. Bu yıllardır hep böyledir, böyle de sürüp gidecektir. Günümüzde köy şenlikleri köylerde sık sık görülmektedir. Divriği genelinde köylerimizin yansı köylüleri ile şenlik yapıp birlikteliklerini sağlamaktadır. Bölgemizde de köylülerimiz her yıl şenlik yapmaktadır. Çekirdeğini 8 köyün ve 2 mezzanın oluşturduğu Çamşış köylerimizden hemen hepsi festivalimizin dışında kendi aralarında da şenlikler yaparak yaz aylarının tadını çıkarmaktadırlar. Genç jenerasyonun kaynaştığı bu etkinliklerden maada kendileri de gençler arası şenlikler yaparak gençlerin birbirlerini ve Çamşış'ını sevmeleri sağlanmaktadır. Gurbetteki Çamşış köylüleri bir geleneği daha hayata geçirerek Sünnet, Nişan ve Düğünlerini köylerinde yapıp gelenek göreneklere bağlı bir şekilde mutluluklarına mutluluk katmaktadırlar. Bu gelenekleri Divriği'mizin tüm köylerinde hayata geçirmelerini diliyorum. Neden Çamşış ta festival yapılıyor amacı ve faydası nedir. Biliyorsunuz 1970 li yıllardan sonra köylerde yaşayan insanlar türlü nedenlerle kentlere göç etmeye başlarken Anadolu da köyler boşaldı. İşte bu göç den Çamşış ve bölgesi de etkilendi, köylerimiz boşaldı her köyde üç beş yaşlı insan kaldı. Kentlerde yaşam mücadelesi veren köylülerimiz hiçbir zaman köylerini unutmadı, fırsat buldukça yaz aylarında kısa günlerde olsa gelip gittiler ama köylerine bir yarıtmı yapmadılar. 1996 yılında Çamşış'lıların köylerine başlatıldı. Başlarda şenlik daha sonraları festivale dönüştürerek bu günlere gelindi. Bu projeye Köylülerimizin birlikteliği sağlandığı gibi yaz aylarını tamamen köylerinde geçirmek isteyen köylülerimiz yeni yapılar yaparak Çamşış'ta doluluk yaşandı. Festivallerimiz sayesinde de birlik beraberlik sağlandı. Ünlü yazar Fikret Ötymam bir Festivalimize katılarak Milliyet Gazetesinde 5 gün Çamşış'ını yazdı. Yazısında Çamşış'lılar Festivaller yaparak kentten köye gitme yollarını bulmuşlar diye de övgü yaptı. Bu durumu kıskanan bazı kendini bilmezler son 3-4 yıldır bazı girişimlerde bulunup Çamşış Türküler Festivalini engellemeye cihetine girmişlerdir ama başaramamışlardır. Çamşış'ına gelen iki binin üzerinde insanımız en az bir ile 4 ay arasında Çamşış'ta kalarak Divriği'deki esnafımıza da ekonomik katkı sağlamaktadır. Sadece Çamşış değil tüm köylerimizde son yıllarda gözle görülür şekilde yeni binalar yapılmakta doluluk yaşanmaktadır. İnanın her Çamşış'lı aşağı yukarı aynı duygularla yaz gelse de köyüme gitsen demektir. Yaz geldiğinde Çamşış'ına gelerek Festivaline, Şenliğine, Düğününe, Nişanına katkı sağlar ve orada sevgi dolu günler geçirir konuklarını kucaklar, uğurlarken ve ayrılırken seneye görüşmek dileğiyle diyerek veda eder. Şimdiden sizleri de davet ediyorum. Seneye yeni bir festivalde görüşmek dileğiyle saygılar sunuyorum.

KARDELEN EVLERİ

Uygun Koşullarda Krediyle Satılık Daireler

İstanbul'a Yakın doğaya daha yakın

Doğal ve güzel bir ortamda yaşamak istiyorsanız

ÇINARCIK KARDELEN EVLERİ

Yalova- Çınarcık.Tel: 0212 675 17 80 pbx

İstanbul'a
en yakın
kirliliğe
en uzak
bir ortamda
yaşamak istiyorsanız

işte
çözüm

seydiali_kilic@hotmail.com

*Sadık ÇELİK

sadik.celik@keyveni.com.tr

DUMAN YASAĞI

Kapalı alanlardaki sigara yasağının kapsamını genişleten 4207 sayılı “ tütün ürünlerinin zararlarının önlenmesi ve kontrolü hakkında kanun” un yürürlüğe girmesinin üzerinden tam bir yıl geçti. Ancak uzmanlar, bu yasağın uygulanmasında istenen noktaya hala gelinemediğini belirtiyorlar. 19 Mayıs 2008’de yürürlüğe giren 4207 sayılı bu yasayla kamu hizmeti binaları, koridorları dahil olmak üzere her türlü eğitim, sağlık, üretim, ticaret, sosyal, kültürel ve spor amaçlı özel hukuk kişilerine ait olan ve birden çok kişinin girebileceği binalar, AVM’ler, taksiler, kara, demir, deniz ve hava yolu toplu taşıma araçları; okul öncesi eğitim kurumları, dershaneler, özel eğitim ve öğretim kurumları dahil olmak üzere, ilk ve orta öğrenim kurumları, kültür ve sosyal hizmet binalarının kapalı ve açık alanlarında her türlü tütün ve tütün ürünlerinin kullanımı yasaklandı.

Yasanın yürürlük tarihinden önce, 16 Mayıs 2008 de yayınlanan Başbakanlık genelgesinde de kapalı alan, “sabit veya seyyar bir tavanı veya çatısı olan, kapıları, pencereleri ve giriş yolları dışında bütün yan yüzeyleri geçici veya kalıcı olarak tamamen kapatılmış alanlar ile aynı şekilde tavanı veya çatısı olup yan yüzeylerinin yansından fazlası kapalı bulunan yerler” olarak tanımlandı. Yasanın yürürlüğe girmesinin hemen ardından, yasanın ve Başbakanlık genelgesinin açık ifadesinde belirtilen mekanlarda tütün ürünlerinin kullanılmamasının yurt genelinde kabul gördüğü, yasaklara büyük oranda uyulduğu ilgililerce belirtilmekte, ancak kural ihallerinin yaşandığı, bunlara göz yumulduğu da bir gerçektir.

Yasanın etkinliğinin artması için en başta sigara kullanmayanlar haklarını bilmeli ve bunlara sahip çıkmalıdır. İkinci olarak yapılması gereken, sadece 13 ülkede bulunan böyle bir kanunun ön gördüğü denetim mekanizmasının işletilmesidir. Üçüncü olarak da ABD ’de olduğu gibi sigaraya ek vergi konulmalıdır. ABD bunu başarıyla uygulamaktadır, Türkiye’de bu uygulamaya geçebilir; sigaradan alınacak ek vergilerin bir kısmı sosyal güvenlik kurumuna bir kısmı da sigarayla mücadelede aktarılmalıdır. Sadece yasaklar yetmez, caydırıcı tedbirler de yürürlüğe konulmalıdır. Yasadaki cezalar ihlal durumlarının tespitinde mutlaka uygulanmalıdır. Diğer ülkeler yaptırımları uygulayarak tütün kontrolünde başarılı oldular.

19 Temmuz 2009’da özel hukuk kişilerine ait lokantalar ile kahvehane, kafeterya , birahane gibi eğlence hizmeti verilen işletmelerde de uygulanmaya başlanacak sigara yasağı konusunda sektör temsilcilerinin , yasağın ertelenmesi ya da sigara içenlere özel bölüm ayrılması taleplerini Sayın Sağlık Bakanı Recep Akdağ geri çevirerek olumlu davranışta bulunmuştur. Sağlık Bakanı, yasağın öngörüldüğü gibi uygulanacağını belirterek, bu yasanın sadece bir cezalandırma yasası olarak görülmemesi gerektiğini belirtmiştir.

Bir başka olumlu gelişme ise sigara için “ birleşik uyarı” sistemine geçilmesi yani tiryakilerin artık hem yazı ile hem de sigaranın zararlarını anlatan resimlerle uyarılacak olması. TAPDK Başkanı Mehmet Küçük 1 Ocak 2010’dan itibaren Türkiye’de de, halen İngiltere, Belçika, Romanya Brezilya, Tayland ve Singapur gibi ülkelere de etkin bir şekilde uygulanan bu birleşik uyarı sistemine geçiş yapılacağını açıklamış ki araştırmalara göre bu resimli uyarı sistemi sigaranın bırakılmasında % 20 oranında olumlu etkiye yaratmıştır.

Sigara, ülkemizde 2008’de 115 bin kişinin hayatını kaybetmesine sebep oldu, ölmeyenler de sigaranın neden olduğu hastalıklarla mücadele ediyor; yani sigara öldürmediklerini de sürdürüyor. 2008’de sigaraya 15 milyar TL harcadık. Bu paranın her yıl artarak harcandığını düşünün; Sağlık Bakanlığı Kanserle Savaş Daire Başkanlığı’na göre sigaranın topluma, ekonomiyeye maliyeti 50 milyar TL (harcanan para, iş gücü kayıpları, sosyal güvenlik giderleri, tedavi hizmetleri ve verim düşüklüğü, genç ölümleri...).

19 Temmuz ’da yürürlüğe girecek olan sigara yasağını hafifletmek, erteletmek için yapılan kampanyaların, girişimlerin (işletme karı azalır, zarar edilir, iflas edilir söylemleri) gerisinde sigara tekellerinin, lobi faaliyetlerinin kandırmacısı yatmaktadır. Halk sağlığını koruyan bir yasaya karşı çıkmak, hastaları, çocukları, sigara içmeyen 50 milyon kişiyi gözden çıkarmak ahlaki midir, adaletli midir? Oyuna gelerek, işletme karlarının düşeceğini söyleyenler hiç merak etmesinler, sigara içenler yüzünden bu işletmelere, mekânlara gelemeyen 50 milyonlu düşünsünler; boşluk yasası burada da mutlaka işleyecektir.

*Keyveni Catering Yönetim Kurulu Başkanı

Alevi Çalıştayı Brezilya Dizilerine döndü

ABF (Alevi Bektaşî Federasyonu) Genel Başkanı Ali Balkız ile konuştuk. Balkız, AKP de Cem Vakfı da Aleviler Diyanet içerisinde temsil edilsin istiyor. Ne ilginçtirki aldığı oyların yüzde seksenini alevilerden alan

CHP’de böyle düşünüyor. CHP’de Diyanet kalkmasın diyor. Diyanet kalkarsa eğer tarikatlar, şeriatçı örgütler alır başını gider diyorlar. Türkiye şeriatın girdabına girer diyorlar. Şeriatçılar nereden besleniyor? dedi.

» AKP Alevi Açılımlını başlattı. nasıl gelindi?

Örgütlü Alevi güçleri 20 yıldır isteklerini ve taleplerini dillendiriyor. Alevi örgütleri sorunlarına dair birçok diplomatik temaslarda bulundu. Kamuoyu oluşturmak açısından birçok miting ve etkinlik yaptılar. Yayınlar yapıldı, konuşmalar yapıldı, makaleler yazıldı. AIHM (Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi) ve Türkiye’deki mahkemelerden Alevilerin lehine önemli kararlar çıktı. Danıştay kararları çıktı. Geçen yıl okulların açılmasına az bir zaman kala federasyonumuza bağlı örgütlerimiz **Zorunlu Din Dersleri**’nin kaldırılmasına ilişkin Türkiye’nin çeşitli illerinde oturma eylemleri yaptılar. Bu kampanyaların sonucunda **9 Kasım 2008 de Büyük Alevi Mitingi’ni yaptık**.Herkesin bildiği gibi çok görkemli bir katılım oldu. Ses getiren etkinliklerimizin sonrasında oluşan olumlu hava ve demokrasi güçlerinin de destekleriyle bu konu parlamentoda da konuşulmaya başladı. AKP’de bundan sonra Alevilerle ilgili çalışmalara başladı.

» AKP’nin Alevi Çalıştaya katıldınızmı? Bu çalıştayıdan bahsedermisiniz?

Evet . Alevi Bektaşî örgütü çevresinden 35 kişiyi davet ettiler. Diyanetten sorumlu Faruk Çelik’in katılımıyla ve öğretim üyesi Nejdet Şubaşı’nın moderatörlüğünde bir çalıştay başlamış oldu. Alevilerle ilgili Cumhuriyet tarihinde ilk kez devlet katında böyle bir şey oluyordu. Bir hükümet Alevilerin çeşitli dilettirtilmelerinde 2009’da Kasım ayında Kadıköy’de 1 milyon insanla 9 Kasım’ı tekrarlasak hükümetin ve devletin üzerinde daha kalıcı etki bırakacağımızı düşünüyoruz. Biz AKP’yi zorlamazsak, aydınların desteğini almazsak, vicdan sahibi Suniilerle yanyana gelemey isek,hükümetin ve devletin bizim taleplerimizi yerine getireceğine inanmıyorum. Alevilerin taleplerinin yerine getirilmesi örgütlerimizin kararlılığına bağlıdır. Ayrıca uluslararası Platformlarda da birçok girişimle sesimizi dünyaya duyurmanın planlarını yapıyoruz.

» Siz bu soruya ne karşılık verdiniz?

Biz iki gün süresinde düşüncelerimizi aktardık, raporlarımızı sunduk. Anlaşıldı ki bu çalıştay devam edecek. Bu çalıştayın 2’incisini İstanbul’da akademisyenlerle yaptılar. 3’üncüsünü ise 17 Ağustos’da İlahiyatçıların ve diyanetçilerin katılacağı bir toplantıyla yapacaklar.Daha sonra demokratik kitle örgütlerinin temsilcileriyle, medya mensuplarıyla ve siyasilerle yapılacak. Böylece 6 Çalıştay yapılacak.

» Daha sonra ne olacak?

Bu 6 çalıştaya katılanlardan iki şer kişiyle son bir yuvarlak masa toplantısı yapılacak. Çalıştayı yürüten Nejdet Şubaşı’ndan edindikimiz bilgi şü; AKP Alevi toplumunun bütün eğilimlerinin temsilcilerinin görüşlerini almak istiyor. Sadece alevilerden değil alevilikle ilgili düşüncesinin olabildiğini düşündüğü, çözüme katkılarının olabileceği kesimlerlerde görüşmek istiyor AKP. Bizde ABF (Alevi Bektaşî Federasyonu) olarak Alevi dünyasının görüşlerini objektif bir biçimde yansıtarak hazırlayacağız ve bu çalıştaya sunacağız. Bu süreç yaklaşık olarak 2010 yılının ilk aylarına kadar sürecektir. Sunacağımız rapor ve çözüm önerilerimiz karşısında siyasi iktidar bir karar verecek. Biz bu çalıştaylar sürecini izliyoruz, hem de dikkatle izliyoruz!

» Bu çalıştay sonucunda Aleviler için neler değişir yada ne gibi sonuçlar çıkar.?

Şimdiye kadar yaşadıklarımıza bakıp değerlendirecek olursak çok da birşey çıkacağını düşünmüyoruz.Ümitli değiliz. Çünkü bizim taleplerimiz sistemden kaynaklanan sorunlar. Diyanet işlerin başkanlığı ve anayasa konusu. Biliyorsunuz zorunlu din dersleri anayasa konusu ama, Cem ve kültür evlerinin yasal statüsü kavuşturulması ile Madimak Otel’i’nin müze olarak düzenlenmesi bir yasa konusu değil, bir kararname konusu. Başta Hacı Bektaş Dergahı olmak üzere Alevilerin ellerinden alınan değerlerin yeniden Alevilere verilmesi de yasa konusu. AKP’nin bugün anayasayı değiştirecek çoğunluğu var. Ama bunu yapamıy. Türban konusunda gösterdiği hassasiyeti Alevilerin sorunlarında da sarf edermi, bu konuda ümitli değiliz. AKP yedi yıldır iktidarda. Bu 7 yılın 2008 ve 2009 Muharrem ayında aleviler için hakaret kabul ettiğimiz matem ayında ışıltılı avizeler altında,Lüks otellerde ramazan iftarları düzenlediler. Bu alevi toplumunu çok yaraladı. Bunun içindirki AKP’nin geleceğe dair,alevi sorunlarına çözüm sunacağı konusunda çok da ümitli değiliz. AIHM’in din dersleriyle ilgili verdiği karar sonrası o günkü Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik’in **AIHM’sinin Türkiye için verdiği kararı ben yerine getiriyorum zaten, artık Din Kültürü ve Ahlak Dersleri müfredatında aleviliği de okutuyoruz** dediğine şahit olmak isterdik.Oysa bunun yerine Alevilik okutuyorum dedikleri şeylere gerçekten bakıldığında bir Sunni bakışı olduğu görülecektir. Alevilik derslerinde Sunilikten daha koyu bir Sunilik okutular Alevi çocuklarına. Bütün bunları gördükçe geleceğe dair ümitli olamıyoruz. Keza Madimak Otel’i’nin müze olması meselesi insani, vicdani bir taleptir. Kültür Bakanı’nin Otel’i işaret ederek, kabepçiyi işaret ederek **ben öğreniyorum 2009 2 Temmuz’una kadar ben bu işi halledeceğim**, sözleri sonrası sadece kabepçiyi oradan taşıtmış, arkasından da Otel’in birinci katını kiralayarak Döşim mağazası ve ani evi

Ali BALKIZ- ABF.Genel Başkanı

yapacağım” deyişine bakınca AKP’nin Madimak Otel’i’ni Müze yapamayacağını anlıyoruz. Devletin o teli kamulaştırmasını, Alevi Bektaşî örgütleri ve Pir Sultan Abdal Demeğiyle işbirliği yaparak orayı gerçekten bir utanç ve insanlık müzesi haline getirmelerini beklerken, bir anı evinden bahsetmelerini gördüğümüz zaman, çalıştayın sonuçlarının da nereye varacağını aşağı yukarı tahmin edebiliyoruz. AKP hükümeti böyle davranıyor diye bizler haklı davamızın peşini bırakmayacağız. 9 Kasım 2008’de biz Aleviler yürüyünce yolların aşındığını herkes gördü. Çok daha büyük etkinlikleri yapacağız. 9 Kasım’ın yıldönümünde 2009’da Kasım ayında Kadıköy’de 1 milyon insanla 9 Kasım’ı tekrarlasak hükümetin ve devletin üzerinde daha kalıcı etki bırakacağımızı düşünüyoruz. Biz AKP’yi zorlamazsak, aydınların desteğini almazsak, vicdan sahibi Suniilerle yanyana gelemey isek,hükümetin ve devletin bizim taleplerimizi yerine getireceğine inanmıyorum. Alevilerin taleplerinin yerine getirilmesi örgütlerimizin kararlılığına bağlıdır. Ayrıca uluslararası Platformlarda da birçok girişimle sesimizi dünyaya duyurmanın planlarını yapıyoruz.

» Alevi Çalıştaylarında Alevi örgütleri ortak birliktelik sağlayabildiler mi?

Evet Alevi örgütleri Alevilerin sorunları konusunda ortak çözüm önerileri sundular. Daha önceki hükümetlerin alevileri parçalı göstermesi alışkanlığı bugün ortadan kalktı. Alevilere “Gidin birleşin,ağuz birliği yapında öyle gelin “ deme mazeretleri kalmadı. Çalıştay’da Alevi Örgütleri 5 hususta ortak görüşte birleştiler. Diyanet, Din dersleri, Alevi köylerine Camii yapılması, Madimak Otel’i’nin müze yapılması ve Hacı Bektaş Dergahı’nın Alevilerin inanç merkezi olması konusunda 35 temsilci ortak görüşte birleşti. Devam edecek çalıştaylara katılım için temsilci bulundurmak için bir dilekçe ile yetkililere başvurduk. Söz hakkımız olmasa bile bu çalıştaylarda kim ne konuşuyor ne tartışıyor bunu bilmek istiyoruz dedik. Bizim bu isteğimizi kabul etmediler. Biz de bu çalıştaylarda ne olup bittiğini katılan arkadaşlarımızdan öğreniyoruz. Ayrıca çalıştayın moderatörü Nejdet Şubaşı bu çalıştayları kaydettiklerini,daha sonra bu çalıştaydaki konuşmaları ve görüşleri kamuoyuna sunabileceklerini söylediler.

» Burada bir çelişki yok mu? Meselenin asıl muhattapları nasıl bu çalıştaya alınmıyor?

Bize göre bu çalıştaylara zamana yayarak gevşetiyorlar, sulandırıyorlar. Muhattaplardan birisi Aleviler diğeri de Devlettir veya Hükümettir. Bir çalıştay bile Alevi sorununun çözümü için yeterlidir. 6 çalıştaya gerek yoktur. Bu Çalıştayların çoğalması Alevilerin ihtiyacı değil. AKP’nin ihtiyacıdır. Bu Çalıştaylara bir arkadaşımız **Alevi Çalıştayları Brezilya dizilerine döndü** dedi. Biz federasyon olarak açıklama yaparak bu durumu eleştirdik. Her şeye rağmen bu çalıştayların sonunu bekleyeceğiz. Samimiler mi? değiller mi? bunu göreceğiz.

» Alevilerin sorunları ne zamandan beri var?

Alevilerin sorunları Türklerin bu topraklara düşüşünden bu yana Selçuklulardan, Malazgirt’ten bu yana devam ederek gelen bir problemdir.Ne Selçuklu, ne Osmanlı ne de Cumhuriyet bizi kabul etmedi. Bu modern çağda, bizlerin de büyük kentlere gelmemizle, örgütlenmemizle, okumamız yazmamızla,devleti ve hükümeti algılamamızla, en önemlisi de örgütlenmemizle bir güç olarak, tehaüt eden bir konuma gelmemizle birlikte son 20 yılın en çok konuşulan konusudur Alevilik. Ondan önce konuşulmuyordu, aleviler yok kabul ediliyordu. Şimdi de bizi kabul etmemeye çalışıyorlar, yüzde doksana dokuzu müslüman Türkiye diyerek Aleviler Sunni İslamın içinde sayarak, sizde müslümansınız elhamdülillah cami hepimize açık diyorlar. Niye kendinizi ayrı gayrı görüyorsunuz diyorlar. Bunu en başta diyanet işleri başkanlığı diyor. Bunlara göre diyanet işleri başkanlığı diyor. Bunlara göre müslümanların camisi mescidi var, cem evi yok. Peki buradan soruyorum mademki siz ayrı gayrı görmüyorsunuz, mademki aynı dinin mensuplarıyız, neden yüzyıllarca

Alevileri dışladınız, katliamlara uğrattınız, yaktınız, dağ başlarında aç susuz bıraktınız. Hani kardeşlik. Kim kardeşine bu kadar zulüm yapar? Kerbela’dan bu yana Aleviler hakkında beyinlerde, DNA’larda, hücrelerde şu kanaat oluştu. Kızılbaşlar ana bacı tanımaz, bunların kestiği yenmez, bunlara selam verilmez. Bu düşünceleri yıkıp atmak kolay değil.

» Peki AKP Alevi sorununu çözer mi? AKP Alevilerin sorunlarını biliyor mu?

Ben AKP’nin bakanlar kurulu da dahil bir bütün olarak Aleviliği tartıştığını düşünüyorum. AKP parti yönetiminde tartışıyor, grupta tartışıyor, parlamentoda tartışıyor. En önemlisi AKP seçmeniyile Aleviliği tartışıyor. Bütün bu kesimleri belli bir oranda ikna etmeden AKP’nin somut adımlar atacağını zannetmiyorum.

» 9 Kasım 2008 yılındaki Alevilerin büyük mitinginin bir benzerini daha da kalabalığı İstanbul’da yapabiliriz dediniz. Gerçekten İstanbul’da bir miting yapacağınız mı?

İstanbul’da böyle bir miting yapmayı konuşuyoruz. Örgütlerimize anlatıyoruz henüz yüzde yüz karar veremedik ama, Kadıköy’de bir miting yapmak fikri kafamızda var.

Bu mitingi yaparsak çok etkili olacağız. AKP hükümetinin Alevilere yönelik projelerini bu mitingle olumlu anlamda etkileyeceğiz. Herşey bir yana, biz İstanbul Kadıköy’de kendi sözümlü bir kez daha söyleyeceğiz bizim söyleyeceğimiz sözler, yapacağımız işler,atacağımız adımlar boşa gitmez. Alevilerin bugüne kadar ödediği bedeller, mücadelede, birike birike bu ülke gerçekten laik ve demokratik olacak. Biz Aleviler Türkiye’de bu derterle yaşayamayız. Kürtler bu sorunlarıyla yaşayamazlar. Akıllı devletler yurttaşlarının farklılıklarını zenginlik olarak kabul eder. Şu kadar Kürt, şu kadar Alevi bu devletle barışık değilse, bu devletin uykusunu gelmemesi lazım. Modern devletler bu gibi talepleri insan hakları çerçevesinde çok rahat çözüyorlar.

» AKP, Aleviler Diyanet içinde temsil edilsin istiyor? Cem Vakfı da bu görüşe uygun görüşler ileri sürüyor.Siz bu konuda ne diyorsunuz?

Evet AKP’de Cem Vakfı’da böyle düşünüyor. Aleviler Diyanet içerisinde temsil edilsin istiyor. Ne ilginçtirki aldığı oyların yüzde seksenini Alevilerden alan CHP’de böyle düşünüyor. CHP’de Diyanet kalkmasın diyor. Diyanet kalkarsa eğer tarikatlar, şeriatçı örgütler alır başını gider diyorlar. Türkiye şeriatın girdabına girer diyorlar. Şeriatçılar nereden besleniyor? Onlar zaten diyanetin içerisinde, zaten oradan besleniyorlar. Bunu bilmeyen kaldım? Kaldı ki evrensel laiklik anlayışımız gereği devletin dinden uzak durması, dine müdahale etmemesi, dini finanse etmemesi, devletin,yurttaşları neye nasıl inanacağına karışmamalı, ayırıcılık yapmaması gerekir. Devlet inançlar karşısında kör,sağır ve dilsiz olmalıdır. Din,inanan ile inanılan arasındaki hoş bir muhabbet alanıdır.Bu alana hiç kimse girmemelidir. Devlet asla girmemelidir. Laik bir ülkede diyanet gibi bir kurumun olması çelişkidir. Bu çelişki giderilmelidir. Diyanet işleri başkanlığının içerisinde Aleviler de olsun istiyorlar. Peki ne değişti? Biz diyanetten kurtulalım derken bir de alevi diyanetiniimi oluşturacağız.

» Bir gün Türkiye’de Diyanet’in kaldırılacağına gerçekten inanıyormusunuz?

Elbette kalkabilir. Bu bir hayal değildir. Eğer diyanetin kalkması bir hayale biz bu hayali kurmaya devam edeceğiz. Birgün bu hayalimiz gerçek olacak. AB hayalleri kuruyoruz. Bu nasıl gerçekleşecek. AB ülkelerinin hangisinde bizimkine benzer diyanet gibi bir kurum var? Hiç birinde. Peki onlar ibadetlerini yapmıyor mu? Oralarda hristyanlık bitiyordu başka bir din mi hakim oluyor. Avrupa’nın yaşadığı macera çok uzun bir maceradır, ama Avrupa’da dinin hükümden insanın hükümüne geçişi 200 milyon insanın hayatına mal olmuştur. Biz bu süreci yaşamadık. Balkanlardan bize hep karışı soğuk hava geliyor. Oralarından buralara laiklik,eşitlik,özgürlük havası da geliyor. Biz bunları görüyoruz. Toplumda bunları görmek zorundadır. Ne yapıyor Diyanet işleri bugün? Dini yönetiyor,dindarı

yönetiyor,dini finanse ediyor,toplumu dindarlaştırıyor. Toplumun dokusuna doğrudan müdahale ediyor. Biz 20 milyon Alevi vergi veriyoruz. Laik insanlar vergi veriyor, başka inanç mensubu insanlarda vergi veriyor. Üç beş bakanlığın toplam bütçesinden daha büyük bir bütçe diyanete veriliyor.Bizim mahallede ezan okuyan müezzinin maaşında benim param var. Biz aleviler vergilerimizi paralarımızı Diyanete helal etmiyoruz. Hani müslümanlıkta haram yenmiyordu.!

» Nasıl olmalı?

Avrupa da olduğu gibi olmalı. Orada devlet her mali yıl başında yurttaşına soruyor. Din ve inanç vergisi verecekmisin.? Hangi inanca,hangi kiliseye vereceksin? hangi mezhebe vereceksin diye soruyor. Yıl içerisinde de onların gelirlerinden din ve inanç vergisi olarak kesiyor. O paralar bir havuzda toplanıyor hangi inanç için toplanmışsa o inancın kurumuna teslim ediliyor. Her kuruluşu da devlet denetliyor. Kimsenin hakkı kinseye gitmiyor. Olması gereken bu,ideal olan bu. Önerdiğimiz model de bu. Bizim dedelerimize niye maaş versin devlet. Dede’den memur olur mu. Dede’den memur olursa, Taleplerin ocağın, dediğini değil, ana maaş veren Diyanetin dediğini yapar. Hem Aleviler yüzyıllarca tıpkı bugün ki Avrupa’nın yaptığını yapmadımı! Dedelerini kendi bütçeleriyle istihdam etmedilermi. Dedelerinin ihtiyaçlarını başka yerlere mi havale ettiler.

» Bu çalıştayıdan sonra diyelim ki Aleviler diyanet içerisinde yer alarak bütçeden pay alması ve Alevi dedelere maaş verilmesi kararı çıkarsa bu kararı nasıl karşılaşırsınız?

Onların Hızır Paşa Sofrası’na oturduğunu söyleriz. Bugünden böyle bir kararı savunan birçok gerici yobaz yapı var zaten. Alevi’nin yobazı, gericisi olmaz mı? Alevinin üç kuruşa, beş kuruşa tamah edenleri olmaz mı. Çokça var. Onların bugünden bu çalıştay yapanların ofislerine gittiklerini, yazılar yazdıklarını bizim şuralarda şu kadar dedelerimiz var adları, sanları şu, şu, şu. Bunları maaşa bağlayın dediklerini biliyoruz. Bunlar zayıf insanlar küçük insanlar üç kuruşa - beş kuruşa satın alınabilecek zatlar. Niye AKP’nin düzenlediği şatafatlı salonlarda Muharrem iftarına katıldı bunlar. Hani Muharrem orucu matem orucuydu. Kuş süttünün eksik olacağı iftar sofralarında matem iftarı olur mu? O yedikleri İman Hüseyin’in kanına buluşmış şeyler değilmiydi. Bunlar bunu yapacaklar Hünkar Hacı Bektaş-ı Veli **Ev içindeki düşmandan kork** diyor. Biz çok iyi örgütlenirsek bu üç beş para,makam, mevki peşinde koşanları engelleyemeyebiliriz belki. Büyük oranda başarılı olabiliriz. Bu Hızır Paşalara Aleviler zaten itibar etmezler.

» Sonbahar’da solun değişik kesimlerinin sol da yeni bir parti girişimleri var. 2 Temmuz’da Sivas’da yapılan Miting de, AABK Başkanı Turgut Öker, Pirsultan Derneği Genel Başkanı Fevzi Gümüşi ve ABF’den de siz kurulacak yeni partiye katılma sinyali verdiniz. Ne oluyor Aleviler Partileşiyormu? Solda yeni bir partiye gerçekten ihtiyaç varmı?

Bu sol parti bir ihtiyaç. Solda yeni bir yapıya,yeni bir heyecana yeni bir değerlendirmeye,yeni bir programa yeni kadrolara ihtiyacın olduğu çok keskin. Bizim yeni bir sol parti tartışmamızdan önce de bu gibi girişimler vardı zaten. 10 Aralık Hareketi gibi,SHP’nin arayışları gibi, CHP’den atılmış,istifa etmiş önemli şahsiyetlerin arayışları, ÖDP’den ayrılan arkadaşların yeni bir partide buluşma arzuları var. Böylesine geniş tabanlı bir sol projenin içerisinde Aleviler ağırlıkla olmalıdır. Bizim sorunlarımız siyasidir, siyasetin kalbini atığı yer de meclistir. Bu sorunları çözecek olan meclistir. Bugünkü meclisin Alevilerin sorunlarını çözecek iradeyi gösterebileceğini düşünmüyoruz.Bu devleti ben kurdum bu devlet benim, bu devletin bir tek kiremitine,bir tek sıvasına zarar getirtmem diyen CHP’de bile Alevilerin sorunlarını çözecek görüntü yok. CHP ki aldığı oyların yüzde 80’ini Alevilerden alıyor. Böyle bir paradoks olabilir mi? Bir parti oy aldığı seçmeni adam yerine koymaz mı? Sözüün geldiği yer burasıdır. Biz Aleviler siyasette var olmalıyız, siyaset yapmalıyız. Türkiye’de çözüm bekleyen Kürt Sorunu,laiklik sorunu, demokrasi sorunu, gençlik sorunu, eğitim ve sağlık sorunu, bayındırlık sorunu, tarım sorunu var. Bütün bu sorunları soldan yana ,haktan yana, sol sosyaldemokrat duyarlılıklarla çözüm üretecek bir siyasal partiye ihtiyaç var. Federasyonumuz 14 Nisan tarihinde (yerel seçimlerden hemen sonra) bir değerlendirme toplantısı yaptı. Partileşmeyi ve siyasal süreci tartışmaya açtık. Çiçileri, emekçileri,kadınları, gençleri, öğrencileri, üreticileri, memurları, ezilenleri, dışlananları herkesi bir araya getirecek sol ve sosyaldemokrat oluşuma Türkiye’nin şiddetle ihtiyacı var. Herkesten çok böyle bir siyasal yürüyüşe Alevilerin ihtiyacı var.

MODERN - KLASİK

YATAK ODALARI

YEMEK ODALARI

KOLTUK TAKIMLARI

OTURMA GRUPLARI

MODESA Mobilyacılar Çarşısı Alptekin Sk. No. 25 Demirkapı-Eyüp/İST.

Telefon : (0212) 493 31 50 - 51 Fax : (0212) 493 31 52

HİZMETİNİZDEYİZ..

ZAFER KUYUMCUSU

Zafer Mahallesi Bergama Sokak N0: 2

Yenibosna - İSTANBUL

Tel.: 0212 503 97 42 - Gsm: 0535 326 60 28

Kale'de kazı çalışması başladı *Doç.Dr. Erdal Eser

Divriği Kalesi Kazıları, Yukarı Kilise'de yapılan temizlik çalışmalarından ibaret değildir. Asıl amaç kale içerisindeki Orta Çağ dokusunun ortaya çıkarılmasıdır. Daha önce çeşitli nedenlerden ötürü sur içi bölümde yapılamayan çalışmalara nihayet bu yıl başlanabilmektedir.

2006 yılında başlayan çalışmalara, Ağustos ayı boyunca da devam edilecektir. Yaklaşık olarak 30 kişiden oluşan kazı ekibi bir yandan Yukarı Kilise'de 2007 yılında başlayan çalışmalara devam ederken, sur içerisinde yeni kazı çalışmaları gerçekleştirilecektir. Sur içi alanın büyüklüğü ve arazi eğimi göz önüne alındığında bu bölümde gerçekleştirilecek çalışmaların kolay olmayacağı söylenebilir. Ancak, Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından sağlanan kazı bütçesi göz önüne alındığında, çalışmaların gün geçtikçe hızlanacağına yönelik umudumuz güçlenmektedir. Bakanlık ve ilgili birimleri, Divriği'nin ve dolayısı ile Orta Çağ Divriği kenti taşıyan Divriği Kalesi'nin taşıdığı önemin farkındadır. Bu durum, ekibin moral seviyesini ciddi anlamda yükseltmektedir. Üzerinde durulması gereken ikinci önemli nokta, yerel yöneticilerin kazı ekibine karşı olan tutumlarıdır. Bilindiği üzere, daha önceki üç çalışma sezonu boyuca ekip, Divriği Belediyesi tarafından imkânları dâhilinde desteklenmiştir. Benzeri durum, bu sezon da aynen devam etmektedir. Kazı ekibinin en büyük destekçisi Divriği

Belediye Başkanlığı ve ekibe daima güler yüze yaklaşan Divriğililer olmuştur. Bu kabul, ender yaşanan ve çok önemli bir davranışı sergilemektedir. Ekip Divriği'ye, Divriği de kazı ekibine gittikçe daha da almaktadır. Divriği Kalesi Kazıları, Yukarı Kilise'de yapılan temizlik çalışmalarından ibaret değildir. Asıl amaç kale içerisindeki Orta Çağ dokusunun ortaya çıkarılmasıdır. Daha önce çeşitli nedenlerden ötürü sur içi bölümde yapılamayan çalışmalara nihayet bu yıl başlanabilmektedir. Çok kısa süren 2008 sezonu sırasında, kale kapısından, yukarıya Camiye kadar açılmış olan merdivenler bu yıl tekrar yenilenmiştir. Birinci platform olarak adlandırdığımız, dış sur iç bölümünde, kale kapısına yakın bölümde 5.00x10.00 m. Ölçülerindeki ilk açma açılmaya başlanmıştır. Yüzeyin hemen 20 cm. altında ilk duvar kalıntıları ortaya çıkmaktadır. Bu kalıntıların içeriklerinin anlaşılabilmesi için çalışmaların devam etmesi gerekmektedir. Bu sezon daha uzun süreceğini düşündüğümüz çalışmaların amacı, en azından özgün kale zeminin derinlik ve yapısının anlaşılmasına çalışılmasıdır.

Bu vesile ile üzerinde durulması gerekli bir diğer konu, ortaya çıkarılan ve temizlenen alanların korunması zorunluluğudur. Bu konudaki alışkanlıklarımızın yeterli olmadığı gerçektir. Kazanılan ve ortaya çıkarılan her bir taşın yakın gelecekte yaratacağı katma değer ortadadır. Önce yerel daha sonra da ulusal ölçekte gerçekleştirilecek fayda adına, eski eserlerin dönem farkı gözetmeksizin korunması ilk şarttır. İlçe içerisinde yer alan bir eserde eğer kaçak kazı çalışması yapılıyor ve eser korunmuyor ise, konu üzerinde düşünülmesi gerekmektedir. Kazı ekibi her yeni sezon başında zamanının büyük bölümünü, yaratılan pisliliği temizlemekle geçirmektedir. Eski eserlerin sadece daha sonraya aktarmak zorunda olduğumuz emanetler olduklarını kabul ederek, el birliği ile bir koruma bilinci oluşturmak zorundayız. Divriği gibi eğitim seviyesi ve bilinci yüksek bir topluluğun bu konuda daha hassas bir duruş sergilemesi en büyük dileğimizdir. Kişisel hırs ya da zevk uğruna harap edilen ve kirletilen eserlerin herkesin ortak malı ve değeri olduğu konusunda yitirilen zaman geri

kazanılmalıdır. Eski Eser Koruma konusu, yalnızca kolluk kuvvetlerinin sorumluluğunda değildir. 7'den 70'e bu konuda hassas olunması gerekmektedir. Zarar yalnızca esere değil, tüm Divriğililere dolayısı ile ülkemizin kendisinedir. 2009 yılına ilişkin bu kısa yazıyı, bir dileği tekrarlayarak kapatmak daha doğru olacaktır. Cumhuriyet Üniversitesi Sanat Tarihi Bölümü, bir avuç genç öğrenciden oluşan küçük bir ekip ile dört yıldır Divriği'de bir şeyler yapmak için çabalamaktadır. Şu bilinmelidir ki, bu bir mecburiyet değildir. Arkeolojik kazı yapmak demek birden fazla ömrü bir yere adamak demektir ve tamamen seçime bağlıdır. Doğru olan, seçimini Divriği'den yana kullananların her şekilde desteklenmesi olacaktır. Çünkü yapılmak istenen her türlü politikanın dışında ve üzerindedir. Belediye dışındaki kurum, kuruluş ve kişilerin de kazı ekibini yük olarak görmekten vazgeçerek söylenen konular hakkında daha aktif olmaları tek dileğimizdir.

*Cumhuriyet Üniversitesi
Sanat Tarihi Bölümü Öğ. Üy

ANMA

CEVDET COŞKUN
1949 - 2009

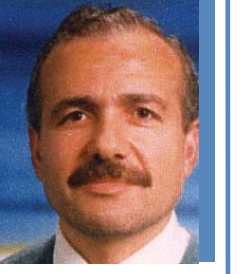
Aydınlanmanın ve emeğin insanı.
Bize çok şey öğrettin. Daha öğreneceğimiz çok şey varken, bizi zamansız terkettin.
Yol bilenimiz. Umarım sana layık oluruz...

MÜSLÜM DOĞAN

SMİLİNAR

cinar-i@hotmail.com

Suç özgürlüğü değil Demokratik Özgür Türkiye

» Bir ülkede, mafya-siyaset-devlet üçlüsü çete oluşturmuş Susurlukta suçüstü yakalanmışsa...
» Bir ülkede, devlet içinde "Jitem" adında bir örgüt kuruluyor cinayetler işliyorsa...
» Bir ülkede, devlet adına cinayet işleyenlerden hesap sorulmuyorsa...
» Bir ülkede, üçlü çeteye karşı demokratik kuruluşların eylemlerine, o ülkenin başbakanı "fasa-fiso" diyorsa...
» Bir ülkede, darbeciler devleti korumak adına yargılanamıyorsa...
» Bir ülkede, K.Maraş, Çorum, Malatya, Sivas, Gazi mahallesi, 1 Mayıs 77, 2 Temmuz 93 Sivas, 16 Mart 78 İst. Ün. Gibi katliamlar işleniyor faili meçhul (belli) kalıyorsa...
» Bir ülkede, bir emniyet müdürü 1000 operasyonum var diyor hesabı sorulmuyorsa...
» Bir ülkede, CIA elemanları darbe hazırlığı yapmak için cirit atıyorsa...
» Bir ülkede, Şırnakta halkı bombalamak isteyen askeri personel suçüstü yakalanıyor sivil yargıda 39 yıl ceza aldığında dava askeri yargıya kaydırılıp suçlular bırakılıyorsa...
» Bir ülkede, görevini yapmak isteyen medya tehdit ediliyor susturuluyorsa...
» Bir ülkede, 29 yıldır darbe hukuku hakimse...
» Bir ülkede, Cumhurbaşkanı (T.Özal), K.Komutanı (Eşref Bitlis) gibi yüksek korumalı kişilerin ölümlerindeki sır çözümlememişse...
» Bir ülkede, aydınlar, sanatçılar, gazeteciler, siyasetçiler öldürülüyor aradan on yıllar geçmesine karşın failer çıkarıl(a)mıyorsa...
» Bir ülkede, 61 yıl önce öldürülen yazar Sabahattin Ali'nin cinayeti aydınlatılamamışsa...
» Bir ülkede, her türlü soygun, cinayet, tecavüz, gasp gibi suçları işleyen yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım devletin güvenlik güçlerince korunuyorsa...
» Bir ülkede, Ankara Cum. Savcısı Doğan Öz'u katlettiğini itiraf eden katil İbrahim Çiftçi sivil yargıda idam cezası alıyor askeri yargıda serbest bırakılıyorsa...
» Bir ülkede, resmi rakamlara göre yalnızca işlenen siyasi cinayetlerin sayısı 4653 ise, o ülke, suç özgürlüğü ülkesidir. Öyle bir ülkede; Hukuk ve adil yargılama olmaz. İnsan hakları olmaz. Yaşama hürriyeti olmaz. Düşünce özgürlüğü olmaz. Barış olmaz. Eşitlik ve adalet olmaz. Demokrasi olmaz. Huzur olmaz Kalkınma olmaz. Sevgi ve hoşgörü olmaz. Mutlu bir toplum olmaz. Peki ne olur? İnsanlık suçu işleyen canilerin cirit attığı, sömürünün arttığı, yoksulluğun derinleştiği, eşitlik ve özgürlüklerin olmadığı kısaca FAŞİZM olur. Bu gün ülkemizdeki fotoğrafa bakacak olursak; Bir yanda devlet mahremiyeti adı altında işlenen cinayetler, kurulan çete örgütleri, gömülen silahlar, korunan çete mensubu generaller. Diğer yanda, bu boşluktan yaralanan AKP, bir taraftan devlet kurumlarına gerici yandaşları doldururken, diğer yandan ABD güdümlü dinci bir derin devlet ve yer altı kaynaklarının peşkeş çekildiğini görüyoruz. Bu tablo karşısında emek yanlılarının duruş noktası nedir diye sorulursa, suç ve suçluların özgür olduğu değil, halkların özgür olduğu demokratik bir Türkiye yaratmaktır hedefimiz. Ancak o zaman çözülür Kürt sorunu ve diğer sorunlarımız.

yusufguldali.com

Divriği'nin ve bütün köylerinin usta fotoğrafçısı Yusuf Güldalı'dan Divriğinin ve köylerinizin en güzel fotoğraflarını isteyin.

Anılarınızı fotoğraftan görün

yusufguldali.com

Belediye Pasajı. No:21
Divriği / Sivas
Tel: 0346. 418 15 93
e-mail:
info@yusufguldali.com

ESAT KORKMAZ *

esatkorkmaz@yahoo.com tr

Alevi Çalıştayı utanılacak sonucun başlangıcıdır

Devletle ilişkiyi “zina suçu” işlemekle eş kabul eden bir kültürün “evlatları”, devlet çağırıldığında “iradeyi bizlere emanet ederek” koşar adım “Huzur”da sıraya giriler. “-Hayır, iradeyi bize bırakmayın, bu size lâzım!”, diye feryat ettikse de duyan olmadı. Devlet beni-bizi çağırmadı. Eğer çağırsaydı reddederdim: Kültürümüzün diliyle “-Beni sen çağıramazsın, beni çağırsa çağırsa örgütlerim çağırır”, derdim. İşin gerçeği örgütlerimiz istese de beni/bizi çağıramazdı: Çünkü “Çalıştay” takviminin yaşama taşınmasında örgütlerimizden Alevilik adına kullanabilecekleri bir “iradeleri” yoktu. Yani örgütlerimiz iradeden “yoksundu”; sadece “devlet çağrılısı” idi onlar. Bu çok acı bir durum. Daha önce söylemiş-yazmıştım, Alevi topluluğu adına “irade kullanan” örgütlerimizle devlet masaya oturmadığı süreç “çözümün yolu açılmaz”, diye. Yine aynı kanıdayım.

Aleviliğin siyasal iktidarlar tarafından tehlikeli görülmesinin nedeni temelde “özgürlük ideali”dir: Özgürlük ideali “bireysel-toplumsal bir rüya biçiminde görünüşe taşındığı” için “risk” kabul edilmiştir. Bu nedenle, bir gün bulundukları makamdan-aşamadan uzaklaşırnlabilecekleri algısını öne çıkardığı için “liderde” ya da “yöneticilerde” korku yaratarak, ezilenlere günün birinde kendilerini yönetecek denli özgür olabilecekleri “umudunu” aşladı ve yaşadığımız ana taşınabildi. “Gerçekçi ol, olanaksızı iste”, özdeyişinin altında toplandıkları için “yasaklamayı yasaklayarak düşü iktidara taşımaya” çalıştılar. Bu Yol’da, başarının karşısı anlamında her “başarısızlık”, başarıyı “besleyen” bir “yaşam kaynağı” oldu: Bu kapsamda Alevilik kimi kez, kendi “başarısızlığından doğan” bir “anka”dır.

Ne yapalım: Seçeneksiz; yöneticilerimizin aymazlığını, “başarısızlığımızdan doğma konusunda, başarıyı besleyen bir kaynak olarak algılayacağız”. Devlet ne yaptı: Devlet koşullarını hazırladı; kendi “yakasından ve kendine hizmet edenlerden” kimleri çağıracağını saptadı, “bizim yakadan” da “seçmece” temsilcileri davet edip “zorunlu” çağırıcaklarına çoğunluk sağladı. “Nitelikli niceliğe boğduracak” koşulları hazırladığında, “-Haydi beyler buyurun!”, dedi. Sözcülerimiz-temsilcilerimiz ne yaptı? “-Devlet bizi ciddiye aldı; aman kaçımayalım; kosalım; isteklerimizi bir kez daha yineleyelim”, çabasına girdi. İşte burada açık açık belirtiyorum: Benim bulunduğum noktadan bakıldığında “Çalıştay kendi sonucundan utanacaktır”. Utanılacak bir sonuç üretmek için bu çaba niye?, diye sormadan edemiyor insan. “Çalıştay”a katılan örgüt temsilcilerimizin “değerlendirmelerini” okudukça Arnavut atasözü gelip “çakılvırıyor” beynime: “Akıl külahta bir çividir, yumruk vurmada girmez”. Her zaman söylüyoruz-yazıyoruz. Örgütlerimiz “kocaman insan”dır, bizler “küçük insan”ız. “Kocaman insan” durumundaki örgütlerimiz “az hata” ile çalışır, “küçük insan” olan bizler, doğruyu yakalayabilme şansımızı yükseltebilmek için “bedeli” anlamında “hata yapma özgürlüğünü” kesintisiz biçimde kullanarak çalışırız. Tasarımın mantığı gereği, örgütümüzün/örgüt yöneticilerimizin “az hata” yapması için “çok hata” yapan aydınının “bilgisiyle beslenmek” durumundadır. Yöneticilerimiz aydınının sakındığı için zaman zaman devreye sokulan “aydın bilgisi” onda “yumruk” etkisi yaratıyor. “Doğru söylemek acıdır ama sen yine de doğruyu söyle”, özdeyişinin izinde bir kere daha belirtim: “Tam da bu nedenle yöneticiye bilgi dışandan verilir”. Bu süreç sağlıklı çalışmasza yöneticilerimiz, “bilme-yorumlama-yapma” konusunda bir “beslenme bozukluğu” içine düşerler. Devletin “çağrılısı” olarak toplantıya katılan örgüt yöneticilerimizin “Çalıştay”ı olumlayan görüşleri bunu kanıtı durumundadır: Utanılacak sonucu bize/bizlere “onur” diye “pazarlıyorlar”. Aradan bir ay kadar zaman geçti; Federasyonumuz “malumu” algılamış gözüekerek bize sesleniyor: “... Siyasi irade; Alevilerin üzerinde uzlaştıkları talepler konusunda adım atmak yerine, çalıştaylar dizini düzenlemektedir.

Alevi Bektaşî Federasyonu ve diğer Alevi Kurumları yapılan ikinci çalıştay ve yapılacak olan çalıştaylarda sürecin dışında bırakılmaktadır. Yapılacak olan çalıştaylara gözlemci olarak katılma talebimiz dahi Bakanlıkça reddedilmiştir.... İkinci çalıştayla birlikte bu çalıştayların amacı dışına çıkmaya ihtimali güçlenmiştir. Alevi Bektaşîlerin sorunları ve buna ilişkin çözümlerinin konuşulduğu bir çalıştaylar serisi olmaktan öte, Alevilere hakaret edildiği toplantılara haline dönüşmektedir....” Kendilerini kullarız ve hatırlatırız; devlet ikna olmaz, devlet, yaşamın çelişkisiyle “dövülerek terbiye edilir”. Biz devleti “ikna etmek” için değil; devleti, onun siyasatını “terbiye etmek” için çalışırız. Açılım’la devlet-hükümet, özel anlamda Sünnilik ile Aleviliği “evlendirmeye” çalışır: O zaman ben de bu “evlilikte, evlilik içi bir tecavüz durumu var, böyle giderse yarın bu tecavüzden doğacak çocuklar bizi Alevi zeminden kovacaktır”, değerlendirmesini yaptım. Anlaşılabacağı gibi böylesi bir son “Aleviliğin ölümü” demektir. Hükümetin arkada durduğu, içimizden biri “dönen kimlik” Reha Çamuroğlu’nun “koçbaşı” göreviyle ön aldığı bir girişimdi Alevi Açılımı. Her köktendinci kimliğin mayasında bulunan Alevilere yönelik “öc güden içgüdü”, istemdişi hatalar yaparak Alevi Açılımı’nı hükümet açısından verimsiz kıldı. Hatalardan ders çıkarmış görünen hükümet, Alevi Açılımı’nı Alevi Çalıştay’ına dönüştürdü; bir günlük evlilik töreni, kırk gün kırk gece sürece bir şölen durumuna geldi. Değişen bir şey yok, yine devletle Alevilik, güncel dille söylersek Sünnilik ile Alevilik evlendiriliyor. Yine “evlilik içi bir tecavüz” söz konusu: Bu tecavüzün çocukları “Aynı Allah, aynı peygamber, aynı kitap”, diye bağırarak; “Sünnilik büyük din, Alevilik küçük din”, diye haykıracak. “Allahımız aynı Allah değil haberiniz olsun; Alevilik büyük din değil okullu bir kültürüz; bizim kitabımız doğadır”, diyenleri kovacak. Çocuklar babaları-anaları kovduğu gün de Aleviliğin ölüm törenini yapacağız. Örgütlenerek gericileşiyoruz derken biraz da bunu kastediyorum ben. Diyanetin kaldırılmasını savunan temsilcilerimiz, Diyanet’in son sözü söyleyeceği toplantılar sürecine “koşarak” gidiyor; daha önce Reha Çamuroğlu ile aynı masada oturmam diye ortalığı velveleye veren yöneticilerimiz, şimdi “hazım zorluğu” çekmiyor. Yine de ben umutsuz değilim. Ancak tehlikeli bir gidişin altını çizmek istiyorum: “Tehlike bizim için iyi bir öğretmendir”. Örgütlü Alevi hareketi “kanalına oturduğunda”, Aleviliği temsil karasevasında olan yapay örgüt ve kimlikler meydana terk edeceklerdir. İşte o zaman umudu çağırıldığımızda o bize koşacaktır. Bunu başaramazsak “kendimizi gömeceğimiz anıtmearı hazırlamaktan başka seçeneğimiz kalmayacaktır”.

divrigi.com.tr

Divriğililerin en çok ziyaret ettiği internet sitesi

divrigi.com.tr

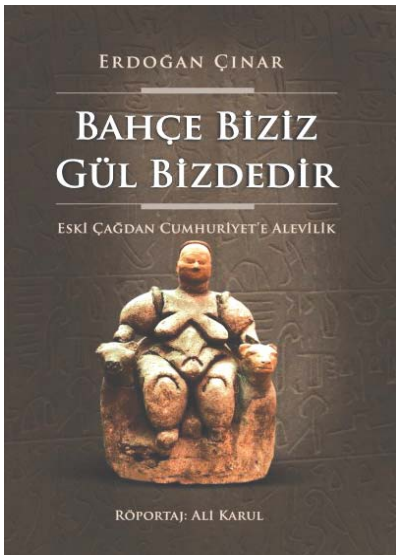
çok yakında divriği’den haberler vermeye devam edecek.

Memleketinden habersiz kalma

Aleviler tarihleriyle buluşuyor

Erdoğan Çınar bugüne kadar yazdıklarıyla Alevi Tarihini yeniden gerçek haline, gerçek mecrasına oturtuyor. Aleviler yüzyıllarca gerçek olmayan

efsanelerle uyutuldu. Aleviler Erdoğan Çınar’ın kitaplarını okudukça, evet biz bunu demek istemiştik aslında, biz buyuz işte diyorlar.

BAHÇE BİZİM GÜL BİZDEDİR

Alevilik, pirine, ocağına ikrar ile bağlanmış taliplerin oluşturduğu bir yeminli yurttaşlar topluluğu’dur, yoksa bünyesinde ilahi sırlar saklayan bir ‘gizem okulu’mu? **Ma Ana** kimdir? Aleviler kendilerini neden ‘Millete Ma’ olarak tanımlıyorlar? Erken Hristiyanlar Bakire Mary’den doğan Tanrıların oğlu İsa hikayesini Karacahöyük Dergahı’ndan mı kopyaladılar?

Ehli Beyt sözcüğünün **Alevi ince yolu** içindeki sırlanmış anlamı nedir? Ürgüp, Göreme, Avanos ve İhlara Vadisi’ndeki yeraltı şehirlerini ve kaya yerleşimlerini Roma’nın mağdur ettiği Hristiyanlar mı, yoksa Hristiyanlığın zulmünden kaçan Karacahöyük Dergahı’nın Talipleri mi inşa ettiler? Hacı Bektaşî Veli Dergahı, Seyit Battal Gazi Dergahı’nın kolonisi miydi? Battal Gazi Dokuzuncu yüzyılda Divriği’de bir Alevi Devleti kurdu mu? Babai katliamı Katolik Kilisesi tarafından tasarlanmış bir soykırım girişimi miydi? Selçuklular bu kanlı operasyonda taşeronluk mu yaptılar? Osmanlı Devleti kuruluşunda Alevi miydi? İlah olmaz bir Alevi düşmanı olan Şah İsmail ‘tebbid-i kıyafet’ ederek Alevi Erkanı içine nasıl girdi? Bu kitabın sayfalarını çevirirken; mahsur kaldıkları kuytu karanlıkları delerek teker, teker gün yüzüne çıkan Alevi gerçekleriyle tanışacaksınız. Bu satırların arasında gezinirken, bu toprakların en eski uygarlığın sonsuzluğun dehşetinde, sanki hic varolmamış gibi, yitip gitmemek için gösterdiği soylu direnişe tanıklık edeceksiniz. Göğsünüz kabarcaksın. Aleviliğin uzun sürmüş onurlu ve hüzünlü macerasını ak kağıtlar üzerinden ilk kez okuyacaksınız. Bir ulu ışık düşecek üstünüze, içiniz aydınlanacak.

KAYIP BİR ALEVİ EFSANESİ

Uzak anılar, unutulmaya yüz tutmuş bir geçmişten bugüne ulaşmış nesnel kalıntılar aracılığı ile ıssızda kaybolmuş bir höyüğün tozunun, toprağının arasından başlarını kaldırmışlar "Bütün bunlar yaşandı, bizler gerçektik" diyorlar. Eski bir el yazması kitabın tozlu sayfalarını bir zamanlar var olduklarının delili olarak önümüze sürüyorlar.

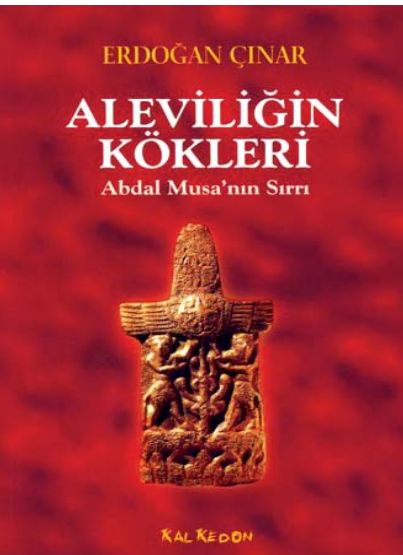
Osmanlı İmparatorluğu’nun merkezlerinde bulunan yüz elli milyon belge arasında Pir Sultan Abdal ve onun öncülüğünde gerçekleşen Alevi başkaldırısından söz edilmediği gibi, Osmanlı İmparatorluğu’nun eyaletlerinde özenle tutulan "defter sandıkları"nda da bu türden bir belge ve bilgiye rastlanmıyor. Olayları kayda alan Bizanslı görevlilerin ve olayların mağdurlarını lanetleyen Ortodoks rahiplerinin geleceğe yolculuk yaparak asırlar sonra Osmanlı İmparatorluk döneminde yaşanacak olaylara şahitlik edip sonra da bu olayları kendi tarihlerinin bir parçası gibi kayıtlarına almış olmaları gibi aşırı zorlanmış bir hayal gücüne, bir bilim-kurgu fantazisine itibar etmezsek, tereddütsüz diyebiliriz ki; Pir Sultan Abdal yedinci yüzyılda yaşadı. Pir Sultan Abdal’ın yedinci yüzyılda yaşamış gerçek bir tarihi kişilik olan Pir Silvanus olduğu gerçeğine bir kısım Alevi esnaflarının ve geçmişin yalanlarına terzilik etmiş çevrelerin kıskırtıcı cümlelerle tepki vereceklerini ve bu tepkilerini samimi Aleviler üzerine gidermeye çalışacaklarını şimdi den tahmin edebiliriz.

ALEVİLİĞİN KAYIP BİN YILI

Tarihin en alçak soykırımına karşı koydular. Bizans ordularını sayısız kereler mağlup ettiler. Anadolu’yu bir uçtan bir uca geçerek İstanbul kaplarına dayandılar. Tüm zamanların en soylu direnişini gerçekleştirip Aleviliğin hafızasına kazındılar. Halkın dilinde destan oldular.Divriği’de devlet kurdular. Bir deprem sonucu başkentleri yıkıldı. Yıkıntılar arasındaki halk hunharca kılıçtan geçirildi. Yenildiler, dağıldılar. Sürgünler ve yangınlar arasında örülmüş yüzyıllar geçirdiler. Toparlandılar, yeniden bir güç haline geldiler. Haçlı ordularını ardı ardına perişan ederek Anadolu’yu Katolik istilasından kurtardılar. Osmanlı’ya Batı Anadolu’yu ve Balkanları altın bir tepside sundular. Onlara dünya imparatorluğuna giden yolda rehberlik ettiler.Bunların hepsi geride kaldı.

Anadolu’nun kadim halkı Aleviler şimdi kendi yurtlarının yabancıları oldular. İnançları işgal edildi, geçmişleri yağmalandı. Onlar varlıklarını sürdürebilmek için asıl kimliklerini saklamak zorunda kaldılar. İnkâr üzerlerine yapışıp kaldı.

ALEVİLİĞİN KÖKLERİ

Helenler, Latinler ve Bizanslılar bu coğrafyayı binlerce yıl boyunca işgalleri altında tuttular. Bu topraklar üzerinde, su kemerleri, köprüler, tiyatrolar, kamu binaları ve mabetler inşa ettiler. Şehirler, saraylar kurdular, saltanatlar sürdüler. At bindiler, kılıç kuşandılar, ordular düzdüler. Ne var ki Anadolu halkı kendisine dışardan dayatılan ithal inanç ve kültürleri asla benimsemedi. Anadolu’nun birçok yerinde uzun sürmüş işgallerin fiziki kalıntıları bulunmakla beraber, bugün Anadolu insanının yaşayışında, inancında ve kültüründe Helen, Latin ve Bizans etkisine rastlamak hemen hemen imkânsız gibidir. Şairin dediği gibi, bu toprakların ‘nazlı, seher-sabah uyuklarını’ parçalayan istilacılar, bir gölge bile bırakmadan geçip gittiler. Sel gitti kum kaldı. Luvi kültürü bu coğrafyada on bin yıldır varlığını sürdürüyor. Luviler, bu toprakların sesiz sahipleri ve en eski yerlileri aramızda yaşamaya devam ediyorlar. Luviler’in (Kelimeyi özgün hali ile öündeki ‘A’ı düşürmeden telaffuz edecek olursak Aluvilerin) bugün adına Aleviler dediğimiz inanç topluluğunun ataları oldukları, yadsınamaz ve inkâr edilemez bir doğru olarak geleneksel bilgilerimizi alt-üst ediyor, ezberlerimizi zorluyor. Hicbirimiz doğruları ihmal ederek entelektüel dünyanın içinde yer almaya devam etme ayrıcalığına sahip değiliz. Hiç kimse ebedindeki bir avuç çöl kumu ile bu muazzam geçmişin, bu görkemli mirasın üzerini ebediyen örtme becerisini gösteremez.

OKUYUCU MEKTUBU OKUYUCU MEKTUBU

çok duygulandım hem de çocukluk günlerimi ve ustamı anımsadım. Ben Divriği’ye 26 km uzaklıkta Karasar Köyü’nde doğdum. Çocukluk günlerim köyde geçti. O yıllarda gördüğümüz yerler koyun ve sığır sürülerinin gideceği yerler kadardı. Bırakınız kentleri görmeyi en yakın köyleri dahi görmez bilmezdik. Köyümüzde genellikle kuru tarım yapılır,ilkel aletler kullanılırdı. Köyde küçük esnaf ve zanaatkar olmadığı için,duvar ustası,marangoz,nalbant ve kalaycı gibi esnaf çok sevilir ve hürmet görürdü. Yusuf usta her yıl yaz aylarında bizim köye gelirdi. Köyün orta yerinde çeşmeye yakın olan Yusuf Aydoğdu’nun davar ağılı mesken edinirdi. Koyun sürüleri yazın yaylalara çıktığından boş olan ağıl özenle temizlenirdi.Kanatla kapısı olan ağılın kapıya yakın olan bölümüne Yusuf Usta tezgahını kurardı. Köye ilk geldiğinden ve gidene kadar Süleyman Özyurt’a konuk olurdu. Onunla akraba olduğü söylenirdi. Başka evlerde de kaldığı oluru zaman zaman.

Yusuf Usta geldikten sonra köy bayram yerine döner, insanlar öbek öbek kalaylanacak kaplarını getirir onun etrafına yığılardı. Köy halkı asla Yusuf Usta ile pazarlık etmezlerdi. Kabını getirenler ustaya,’bu ne olacak usta’ derler, o da gülerek, bedelini ve ne zaman teslim edeceğini söylerdi. İnsanlar oradan tiratsızsı ayrılırdı. Bizim için ise ustanın başka bir değeri ve önemi vardı. Biz üç arkadaşlık. Hüseyin Karahan, Mehmet Gençay ve ben. Hüseyin’lerin evi ustanın iş yerine çok yakındı. Onun için usta her an onu görmekte ve yanında bulundurması kolay olmaktaydı. Onun için Hüseyin, ustanın prensi sayılırdı. Körüğün başına önce Hüseyin oturur biz ise Yusuf Usta ne derse onu yapardık. Gelen veya kalaylanmış kapları sırasına göre hazırlardık ama, gözümüz körükteydi. Bir an önce Hüseyin yorulur da usta bizi çağırır körük çekirtirimi sevdasıyla yanar tutuşurduk. Hakçası, körüğü Hüseyin daha güzel çekerdi. İçin için

Hüseyin’i kıskanırdık. Sıra bize gelince de var gücümüzle çevirirdik körüğün kolunu. Körük çekmek nedense bizim en büyük zevklerimiz arasında sayılırdı. Yusuf Usta, olgun, sevecen ve güler yüzlü biriydi. Körüğün ateşi azaaldığında bize “çek çem una amî”derdi. Köylülerle az sohbet eder, olanca dikkatini işine verindi. Çalışırken kolunu siyah kolçak takardı. Eskimiş, bozulmuş, bakırlaşmış kapları pırlı pırlı eder, onlara can ve hayat verirdi sanki. Köy halkı getirdiği kaplarını kalaylattıktan sonra tanımtakma güçlük çekerdi. Usta iş yaparken sık sık alnı ve boynundaki terleri elinin tersi küçük havlu gibi bir şeyle silerdi.Saçları dökük ve alnı açık olan Yusuf Usta’nın çenesinde veya burnunda bazen kömür karası oluşuğunu görürdük. Köyün kaplarını bitirdikten sonra, köye geldiği gibi giderken de düğün bayram gibi uğurlanırdı. Nur içinde yat, ışıklar içinde uyu ustam.

Av. Müslüm ÖZCAN (Ankara)

YİTİRDİKLERİMİZİ UNUTMAYALIM

Divriği Gazetesi’ni uzun zamandır okuyoruz. Bölgemizde bulunan arkadaşlarla ara sıra sohbetler ediyoruz. Bu sohbetimizi sizlerle de paylaşmak istedik. Haksızlıklara, sömürüye, baskıya karşı, eşit özgür bir dünya özlemi için mücadele ederek, yüzlerce devrimci, sosyalist insan hayatlarını kaybetti. Kimi işkencelerde, kimi sokakta vurularak, kimi de idam edilerek. Sivas’da, Maraş’da, Çorum’da, Malatya’da, daha dün Madimak’da katledilenlerin sayıları az değildir. Unutulmamalıdır. Sömürsüz, baskısız özgür bir dünya özlemi için mücadele ederek hayatını kaybeden Divriği’li Devrimcileri ve onların anılarını zaman zaman

Divriği Gazetesi yazsa, bu simaları yeni kuşaklar tanısa diyoruz. Belki bugüne kadar yapılabildiği böyle bir çalışma ama bundan sonra da yapılsa büyük bir eksikliği gidermiş oluruz. Bu ülkenin devrimcileri hiç bir karşılık gözetmeden hertürlü fedakarlığı göze alarak bir döneme damgasını vurdular. Bugün onlar için kimse çaldı çırpıtı diyebilirmi? Bugün onlara toplumun çıkarının önünde kendi rahatlığını düşündü diyebilirmi? Bugün onlara ailesini, akrabalarını düşündüğü için hayatını verdi diyebilirmi? Bugün herkes de çok iyi biliyorki, onlar Emperyalizmin bu topraklardan kovulması için, faşist baskıların son bulması için, sömürsüz, baskısız özgür bir Türkiye için, tereddüt etmeden mücadele ettiler. Bu insanlar unutulmamalı, bu insanları yeni kuşaklar

tanımalı. Divriği Gazetesi bu uğurda hayatını kaybedenlerin anılarını, mücadelelerini ve hayatlarını yazsa diyoruz. Bizim aklımıza bu uğurda kaybettiğimiz 30’a yakın Divriği’li geldi hemen. Bu sayı biliyoruz ki bununla sınırlı değil. Okuyucularımız da mücadelede kaybettiğimiz devrimcilerin adlarını ve anılarını gazetemize ulaştırabilirler. Biz o simaları buraya yazıyoruz.

Mahmut Yıldırım(Gezey) Öğrenci, Battal Özdemir (Yağbasan Köyü) Öğretmen, Nevzat Bulut (Çamşih, Eyip Aga Köyü) Öğrenci, Müslüm Çakıcı (Yusuşeyh) Öğrenci, Cemalettin Yalçın (Çamşih) Öğrenci, İsmail Şahin (Kisecik) Öğrenci, Cemal Özdemir (Murmana) Öğrenci, Mehmet Kanbur (Güvenkaya) Memur, İsmail Kaya (Ovacık)

Öğrenci, İhsan Şimşek (Ovacık) işçi, Muharrem Kaya (Ovacık) Öğrenci, Niyazi Durnagoz (Odur) işçi, Sayit Metin (Göcentaşı),işçi, Handan Metin (Çamşih) Öğrenci, Gülender Akça (Çamşih) Öğrenci, Gülsüm Karababa (Çamşih) Öğrenci, Mehmet Atay (Göndüren) Öğrenci, Hasan Türkmen (Karageban) İşçi, Nihat Yılmaz (Kürtnarı) İşçi, Muharrem Yalçın (Keçikarya) Öğrenci, Sibel Yalçın (Çamşih) Öğrenci, Maksut Polat (Tepehan) işçi, Aşur Korkmaz (Yağbasan) İşçi, Muharrem Horoz (Tuğut) Öğrenci, Ali Erol (Ziniski) Gazeteci, İspir Karabulut (Çamşih) Öğrenci.

Ümraniye’den: Turan Özen, Hıdır Ömür

KÖY
DAĞARCIĞI

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlayacağız. Sizlerin de anlatmak istediğiniz fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlayalım. Ayrıca Yayınlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlayalım.

FIKRA

SEN PİSLETMESEN

Alevinin biri mahkemeyi düşmüş. Hakim kendisi hakkındaki kararı okuduktan sonra, -İstersen bu kararı temyiz edebilirsin demiş. Hakimin sözlerini dikkatle dinleyen Alevi, cevabı yapıştırmış:
- Hakim Bey, sen pisletmesen, biz de temizlemesek olmaz mı?

BEN DE KÖPÜRMEM YA

Dersim isyanından sonra yaşlılar kahvede oturmuşlar aralarında konuşuyorlarmış. İçlerinden biri,
-Devlet Dersim'in yaşlılarını toplayıp sabun yapacaktı der. Gözler, en yaşlı, görmüş geçirmiş ak sakallı Hasso Dayı'ya çevrilmiş. Tütününden derin bir nefes çeken Hasso Dayı kıs kıs gülererek, beklenen görüşünü söylemiş.
-Yaparlarsa yapsınlar bavo, ben de köpürmem ya!

FIKRA

MALA DAVARA ZARARI VARMI?

Köyünden hiç çıkmadığı için cami nedir bilmeyen Dersimli bir Alevi, koyunlarını satmak için Elazığ'a iner. Öğlen vakti koyunlarıyla hayvan pazarında beklerken, minareden yükselen ezan sesiyle paniğe kapılır. Bir yandan da ürken koyunlarını toplamaya çalışır. Yoldan geçmekte olan birine seslenir?
-Bra hele söyle, bu adam niye böyle bağırır.
-Ne bağırması gardaş, adam ezan okuyor.
-Yav! Bu ezan dediğin şeyin mala davara bir zararı dokunurmu?
-Git işine be hemşerim; ne zararı olacak?
-Eyi o zaman bağırısın bağırıldığı kadar...

ONDAN GERİSİ NE VARSA

Ünlü Alevi düşünür ve şairlerinden Halil Öztoprak'a Alevi olmayan bir dostu sorar: Erenler Sunnilerin camisi, Hristiyanların kilisesi, Yahudilerin de havrası var. Peki sizin neyiniz var? Halil Öztoprak gevrek bir kakhaha atarak dostuna şu cevabı verir.
-İşte ondan geri ne varsa bizimidir.

TULUK

Köylerde kullanılır. Yoğurdun ayrana ve yağa dönüşmesi için tuluğun içine yoğurt doldurulur, soğuk suyla karıştırılarak sallanır. Yarım saat içinde yoğurt ayrana ve yağa dönüşerek ayrışır. Şimdilerde bu yöntem geliştirilmiş elektrikli yayıkla yapılıyor.

ÜTÜ

Görmüş olduğunuz ütü çok eski sayılmaz. 1970'lerde köylerde ütü ihtiyacını bu aletlerle giderirlerdi. Üst kapağı açılır, içerisine meşe odununun közü konur ütünün tabını ısıtınca da ütü yapmaya başlanırdı. Isı düşerse ütü sallanarak yellendirilir, ateş yeniden canlanırdı.

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Aham şaham değil: güzel, beğenilecek şey değil
Başına çökmek: altına alıp dövmek
Canı isterse: istemezse istemesin, kendisi zarar eder
Çileden çıkmak: olup bitenlere dayanamayıp sinirlenmek
Durup dururken: birden bire, hiç bir neden yokken
Eli işte,gözü oynasta: iş yapıyor gibi görünsede aklı başka yerde olmak
Gemini kısmak: davranışlarını denetim altına almak
Hayır ola: ne var? inşallah kötü bir durum yok
İki gözü iki çeşme: durmadan ağlıyor
Kafa yormak: bir şey üzerinde çok düşünmek
Maraz çıkarmak: kavga çıkarmak
Ne gezer: bulunmaz,yoktur
Od yok ocak yok: çok yoksul
Ömür törpüsü: uzun süren ve sonucu üzücü olan iş
Papara yemek: çok azarlanmak
Rezil olmak: çok utanılacak bir duruma düşmek
Sökün etmek: birbiri ardından gelmek, görünmek
Taziya dönmek: çok zayıflamak

Ata Sözleri

Altın yere düşmekle pul olmaz
Bir baş soğan bir kazanı kokutur
Can canın yoldaşdır
Çağrıldığıın yere erinme, çağrılmadığın yere görünme
Dost kara günde belli olur
El mi yaman,bey mi yanan?
Gören gözün hakkı vardır
Herkes bildiğini okur
İş bilenin kılıç kuşananın
Kefenin cebi yok
Misafir kismetini ile gelir
Sabır acıdır,meyvesi tatlıdır
Tarlada izi olmayının, harmanda yüzü olmaz
Zaman sana uymazsa sen zamana uy

Kelimeler

Ahacik : işte,bu
Bocu: Küçük köpek
Cıfıt: Karışık
Çorlu: Hastalıklı
Diğdiği: Oğlak,kuzu
Eşkın : Eksi bir bitki
Hemi: Öylemi
İlenmek: Homurdanmak,şikayet etmek
Ötürük: İsal (civık bok)
Kürsü: Bir nevi tandır
Menend: benzer,eş
Ne has: Ne sebeple
Pırtı: Elbise,kıyafet
Sille, Şamar: Tokat
Şiv: Dutun kaynatılmasında kalan posası
Tap: Etki,tesir
Öğüsüre: Öncülük etme
Yornuk: Yorulmak
Zorukmak: Zorlanmak

Yöresel yiyecek

İÇ

Hazırlanışı:

Genişçe bir kaba kişi başına bir çay bardağı ince bulgur konur. Biraz su eklenir beklemeye bırakılır. Kuru soğan,domates,maydonoz,yeşil soğan,yeşil biber ve isteğe göre baharatlar eklenir.(Karabilber,pulbiber,reyhan,kimyon...) Salça ile yağ eklenerek bulgur iyice yağurulur. Hazırlanan diğer malzemeler eklenerek karıştırılır. Çorba kıvamına gelene kadar su eklenerek karıştırılır. Karışımın içine isteğe göre asma yaprağı, Evelik,Kazankarası da atılarak yenilir. Bu yöresel yemeğin yanında turşuda afiyetle yenilir. Divriği'li hanımlar bir araya geldiklerinde bu yöresel yemeği çoğunlukla tercih ederler.

Yöresel Şiir

AYRILIK

Söğüdüün dalında öten kuş muydu
Mektubun gelmiyor yollar kış mıydı
Bende burada yandım yandım kül oldum
Senin de yüreğin demir miydi taş mıydı

Gideli üç bahar iki kış oldu
Bir daha kavuşmak hayal düş müydü
Eskiden ağlamak nedir bilmezdim
Şimdi gözüm bulgur bulgur yaş dolu

Ayrılık sebebin ekmek aş mıydı
Yoksa kirpiği ok kalem kaş mıydı
Bu garip Hıdır'ı koyup giderken
Yarının umutlu gönlün hoş muydu

Ozan Garip HİDİR
Güneş (Divriği) Köyünden

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) Karadenizli bir sanatçı Koyuncu - Hz. Ali'nin büyük oğlu 2) Su ile çevrili kara parçası- Namus- İneğin yavrusu 3) İstanbul'da bir semt - Türkü 4) Yunanistan'ın başkenti - Eleme aracı 5) Camdan yapılmış vitrin 6) Dünya'nın uydusu - Geçimlilik, maaş 7) Bir kıta - Asker 8) Tarihte bir devlet - Japonya'da bir kent 9) Manganez'in simgesi - Kastamonu'nun bir ilçesi - Bir besin maddesi 10) Bir bezelye türü - 11) Türkiye'nin Avrupa yakası - Alevli yalın, sıcaklık

Yukarıdan Aşağıya 1) Hacı Bektaş Veli'nin dergahında gözcülük yapıp büyük zat 2) İsim - Bir doğa olayı 3) Zulüm eden - Radon'un simgesi - Birn ota 4) Kansızlık 5) Manda yavrusu - Araştırma için kullanılan canlılar 6) Bir nota - Kita 7) Rusya' da bir ırmak - Valide,anne 8) Adaletli olan - Caka,afi 9) Tahlil ölçüğü - Göz rengi- Binek hayvanı 10) Bir bitki - büyük sıcan 11) Bir meyve - Adana'nın bir ilçesi

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Başören- Ptt 2) Alize - Eleme 3) Yar - Cirit 4) Alemi - Efe 5) Ayn - Pamuk 6) La - Me- Ar -Fa 7) Katran - Van 8) Malaga- Fal 9) Ame - Nuray 10) Somali - Anka 11) Az - Ziraat

Yukarıdan Aşağıya 1) Baykal- Masa 2) Ala -Yakamoz 3) Şiran - Alem 4) Öz -Mta -Ak 5) Recep Ergül 6) İma - Aa- İz 7) Neriman 8) Li-Ur - Fuar 9) Petek - Varna 10) Tm - Falaka 11) Tepehan -Yat

ATANER YILDIRIM *
ataneryildirim@hotmail.com

Yaşama sevinci ve mutluluk

Değerli okurlarım, Temmuz ayında yazmış olduğum yazının adı, "Çocuğunuzdan Mektup var" idi. Uzun olduğu gerekçesi ile yayına konulmadı. Bilginiz olsun...

Türkiye'de ki bu kötü gidişi elbette açacağız. Bunu ancak umudunu yitirmemiş, bilinçli ve yaşama sevincini canlı tutan insanlarımızla gerçekleştireceğiz. AKP iktidarı ya işsizliği, ekonomik sorunları çözecek ya da dinci faşist uygulamalara başvuracak. Altı yıldır ekonomiyi çözemediğine göre ikinci uygulamayı devreye sokmanın işaretlerini görmekteyiz.

Ergenekon'un adaletsiz uygulamaları sürüyor. Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu ile AKP hükümeti arasındaki çekişme tam bir hukuk skandalı ve hukuk gaspidir. Kürt açılımındaki samimiyetsizliğe asla inanmayın. Aşırı sıcaklar ve sel baskınlarında evleri yıkılan insanlardaki ümitsizlik devam ediyor. Üniversite sınav sonuçları ve imam hatiplerde katsayının kaldırılması, meslek liselerinin kaderine terk edilmesi endişesi sürmekte. Yolsuzluk ve hırsızlık iddiaları...

Ekonomik sıkıntı, işsizlik, arka arkaya gelen zamlar halkı canından bezdirmiştir. AKP seçimde harcadı şimdi faturası halkımıza çıkmaktadır. Bütün bunlara karşın geleceğe olan ümidimizi, yaşama sevincimizi asla kaybetmeyeceğiz. Sınıf bilincini yitirmeyeceğiz. Dinci'ler soru soran, bilinçli ve mutlu insanları istemezler. Bu nedenle yaşama sevincimizden ve mutluluktan ödün vermeyeceğiz. Bileceğiz ki, yaşama sevinci, yaşamımızı motive eden temel duygudur. Yaşamın içinde olmanın verdiği mutluluktur. Olduğu zaman yaşamı anlamlı kılan, kişinin mutlu olmasını sağlayan ve bunu çevresindekilere yansıtmayı sağlayan ancak olmadığı zaman kişiyi strese sokan bir duygudur.

Yaşama sevinci, yaşama karşı dirençtir. Hiçbir neden yokken bile yaşama sıkı sıkı sarılmaktır. Yaşamı karşılıksız sevmektir.

Bütün hazların temelinde yaşama sevinci yatar. İnsanın ilgi ve sevgisi oldukça; ilgilendiği, sevdiği insanlarla, nesnelerle bağlantısı bulunduğça; arkadaşlığı, dostluğu, doğayı, güzel sanatları sevdiğçe yaşamdan zevk alır, mutlu olur.

Unutmayalım! Mutluluk, beden ve ruh ilişkisinin yeniden örgütlenmesidir. Bedenin ruha, ruhun bedene güvenmesidir. Burada yaşama sevincinin büyük önemi vardır. Yaşama sevinci kazanmak için değişime, dinlenmeye, eğlenmeye, dostlara en az çalışmak kadar zaman ayırın. Ailenizle, sevdiklerinizle daha sıkı bir arada olun. Şükran duygusu içinde, güçlü bir aidiyet duygusuna sahip biri olmaya bakın. Sinema, tiyatro ya da konserlere işe gider gibi gidin. Bol bol müzik dinleyip, kitap okuyun. Dostoyevski, Tolstoy, Yaşar Kemal, Kemal Tahir'e yeniden dokunun.

Doğan Cüceloğlu, Üstün Dökmen, Stephen Covey ile tanışın. Okudukça ıskaladığınız yaşamın güzelliği karşısında şaşıracaksınız. Küçük şeylerin farkına varın ve zevk alın. Yaşamınıza yeni hedefler koyun. Olanlara yetinin. Olmayan şeylere odaklanmayın. Mutluluk çok şeye sahip olmak değildir, sahip olunan şeyin tadını çıkarmaktır. Sahip olduklarınızın tadını çıkarın. Hayat, hayallerin fiziksel dünyadaki elle tutulur olma halidir. Mutlu bir hayat yaşamamanın yolu ise yaşama sevincinin yoğun olduğu bir duygu durumundan geçer.

Unutmayalım: Hayat bir aşktır... Onu yaşayınız. Hayat size sunulmuş bir armağandır... Onu alınız. Hayat bir bilmedir... Onu çözünüz.. Hayat bir görevdir. Onu yerine getiriniz. Hayat bir yarışır. Ona katılınız. Hayat bir mücadeledir... Onu kazanınız. Hayat bir yalnızlıktır... Onunla yüzleşiniz. Hayat güzeldir... Onu yaşayınız. Hayat bir şarkıdır... Siz de eşlik edin. Hayat bir dostluktur... Yerine getirin. Hayat bir yolculuktur... Onu "yaşama sevinciyle, mutlulukla" tamamlayın. Yaşama sevinci içinde sağlık ve mutluluklar...

Alevi'sin elini yemeğe sürme

Malatya'nın Hekimhan ilçesi devlet hastanesinde Alevi bir kadın çalışana karşı yapılan satırlı saldırının ardından, hastane müdürüne dek uzanan mezhep ayrımı iddiası çıktı

MUTFAKÇI KADININ ELİNİ SATIRLA KESTİLER

Malatya'nın Hekimhan ilçesi devlet hastanesinde Alevi bir kadın çalışana karşı yapılan satırlı saldırının ardından, hastane müdürüne dek uzanan mezhep ayrımı iddiası çıktı. Hastane mutfağında çalışan Semanur Takmaz (38), müdür Nazmi Kurt'un eski aşçıbaşına kendisi için, "Alevilerin ellerinin değdiği yenmez. Bu kadının elini birşeye vurdurma" diyerek mezhep ayrımı yaptığı ve hakarete bulunduğu iddiasıyla şikayetçi oldu. Eski aşçıbaşı ile bir hastane personeli Takmaz lehine ifade vererek müdür Kurt'u suçladı. Hastanenin yeni aşçıbaşı İbrahim Gür'ün, müdürün talimatı üzerine aynı ifadeleri kullandığını, yemekle ilgilenmesini engelleyip hakaret ettiğini savunan Takmaz, tartışma sırasında Gür'ün satırlı saldırısına uğrayarak sağ elinden 25 gün iş göremez şekilde yaralandı. Gür hakkında kasten yaralamadan dava açıldı.

Hekimhan Kaymakam Vekili Sabri Uzun'un, Semanur Takmaz'ın suçlamasıyla ilgili iki tanığa rağmen "tüm hastane personelinin ifadeleri birlikte değerlendirilmeli" gerekçesiyle müdür Nazmi Kurt hakkında işlem yapmama kararı alması dikkat çekti. Takmaz, müdür Kurt, Başhekim Fatih Birol ve özel temizlik şirketinin patronu Raif Karakuş'un bir odada kendisine şikayetten vazgeçme baskısı yaptığını, kabul etmeyince işten çıkarıldığını öne sürdü.

AYIRIMCILIK İSLAM DİNİNE AYKIRI

Dava konusu olay 23 Nisan 2009 tarihinde Hekimhan Devlet Hastanesi'nde meydana geldi. Semanur Takmaz hastane müdürü Nazmi Kurt hakkında hem savcılığa hem kaymakamlığa şikayette bulundu. Takmaz savcılığa verdiği suç duyurusunda, "Hekimhan Devlet Hastanesi'nin yemekhanesinde temizlik işlerinde çalıştığım sırada sanık benim Alevi olduğumdan bahsederek, 'bunlar pistir, Alevilerin ellerinin değdiği yenmez, elini bir şeye vurdurmayın' demek suretiyle

hem mezhepçilik yaptı, hem de hakaret etti. Sanık bu sözleri ahçı Osman Keskin'e söyledi, o da bana ilettili." dedi. Takmaz, yeni ahçıbaşı İbrahim Gür'ün de müdür Kurt'un talimatıyla aynı ifadelerle hakarete bulunarak yemeğe elini sürdürtmediğini belirterek kaymakamlığa şikayet etti. Takmaz, "Adı geçenlerin çalıştıkları yerde mezhepçilik ve ayrımcılık yapmaları gerek İslam dinine ve gerekse yasalara aykırı olduğundan gereğinin yapılmasını arz ederim" dedi.

İKİ TANIK, TAKMAZ LEHİNE İFADE VERDİ

Semanur Takmaz'ın şikayeti üzerine kaymakamlığın talebiyle yazılı ifade veren hastanenin eski ahçıbaşı Osman Keskin olayı şöyle anlattı:

"Hekimhan Devlet Hastanesi'nde aşçılık yaptığım zaman müdür Nazmi Kurt beni çağırdı, 'ustam Sema hanım Alevi. Elini yemeğe sürmesin' dedi. Niye diye sordum. 'Bunlar pistir' dedi. Ben Sema hanımın temiz ve titiz, işine bağlı ve dürüst olduğunu söyledim. 'Ben memnunum, insanlara mezhep ayrımı yapmam' dedim. Müdürle ara sıra cuma namazına giderdik, kendisiyle sorunum yok ama yalan söylemem doğru olmaz. İşten ayrıldığım zaman Sema hanıma 'müdür bey Alevisin diye senin yemeğe elini sürmeni istemiyor, haberin olsun, dikkat et' dedim." Hastane memuru Sadık Çavuş da yazılı ifadesinde Semanur Takmaz'ın Alevi olması nedeniyle elini yemeğe sürmemesi şeklinde müdür Kurt'un

talimatıyla ilgili hastanede sürekli dedikodu olduğunu, "Aleviler temiz olmaz, elinin değdiği yenmez" ifadesini Kurt'un ağzından bizzat duyduğunu öne sürdü. Çavuş, Kurt'un Alevilere dair sarfettiği bir çirkin ifadeyi de açıklamak istemedi.

SATIRLI SALDIRIYA DAVA AÇILDI

Semanur Takmaz 23 Nisan 2009 tarihinde hastane mutfağında çalışırken aşçı İbrahim Gür'ün müdür Kurt'un talimatını hatırlatarak aşağılayıcı şekilde, "Sen elini yemeğe sürme, temizliğini yap" demesi üzerine "neden elimi yemeğe sürmeyeyim, elimde ne var?" diye karşı çıktığını söyledi. Takmaz bu tartışma sırasında aşçı Gür'ün

elindeki satırla kendisine saldırdığını ve sağ elini yaraladığını, eline 9 dikiş atıldığını, 25 gün iş göremez raporu aldığını, parmaklarında hala uyuşma nedeniyle iyi kullanamadığını söyledi. Olaya ihbar üzerine polis hastaneye geldi, Gür hakkında işlem yaptı, suç eşyası satıra da el koydu. Gür hakkında kasten yaralamadan Hekimhan Sulh Ceza Mahkemesi'nde dava açıldı. 23 Temmuz'daki duruşmaya taraflar geldi, Takmaz şikayetini tekrar etti, Gür yaralamanın "kaza" sonucu meydana geldiğini iddia etti. Duruşma 1 Ekim'de. Semanur Takmaz olayın ardından hastane başhekimini, yemek şirketi sahibi ve müdür Nazmi Kurt tarafından bir odaya alınarak İbrahim Gür'le ilgili şikayetinden vazgeçmesi halinde işine devam edebileceği yönünde baskı yapıldığını, şikayetinde ısrarcı olması üzerine işten çıkarıldığını söyledi. Biri erkek, diğeri kız iki çocuk sahibi Semanur-Ali Hikmet çifti işsiz.

Semanur Takmaz. Satırlanan hizmetli

Nazmi Kurt. Hastane Müdürü

BAŞSAĞLIĞI

Çamşih'in sevilen simalarından, İsmail Bayar'ın eşi

İNCİ BAYAR'ı

kaybettik. Ailesinin, akrabalarının ve sevenlerinin başı sağolsun.

ÇAMŞİH HÜSEYİN ABDAL DERNEĞİ

VEFAT

Ailemizin büyüğü, kıymetli amcamızın sevgili eşi

İNCİ BAYAR'ı

kaybetmenin üzüntüsü içerisindeyiz. Acımız büyük.

Ali Bayar, Melek Bayar, Nursen Bayar, Yahya Bayar, Saadet Bayar, Celal Bayar, Mine Bayar, Birsan Bayar Uygun, Özden Uygun

Metro Divriğide, Davası Yürütmede

Divriği Belediyesi 5 Mayıs 2009 tarihinde Meclis Kararıyla aldığı şehirlerarası yolcu taşımacılığına bir firma daha eklenmesi kararını uygulamaya soktu. 3 Temmuz günü Divriği'de ihalesi yapılan yolcu taşıma yetkisini Mardin Villa Turizm kazandı. Divriği Belediyesi 3 yıllık bedel olarak 3 bin lira (30. milyar) ya ihaleye çıkardığı yolcu taşıma yetkisini Mardin Villa Turizm kazandı. Mardin Seyahat'ın karşısına ihaleye Divriği Nazar Tur girdi. Nazar Tur yetkilileri belediye başkanı Hakan Gök'ü protesto etmek için ihale dosyasına "Teşekkürler Hakan Gök" yazdılar. Böylece ihaleyi tek firma olarak Mardin Villa Turizm almış oldu. Şartnamenin usullere uygun olmadığını söyleyen Sivas Tur ve Divriği Nazar Turizm yetkilileri S-1 ve B-1 belgelerinin Ulaştırma Bakanlığı Sivas Bölge Müdürlüğüne verilmediğini

söyleyerek mahkemeye yürütmeyi durdurma davası açtılar. Sivas Tur yetkilisi Hüseyin Türker'in verdiği bilgiye göre, Divriği Garajı'nın sorunlarının içler acısı olduğunu, en basit araç yıkama sisteminin bile bulunmadığını söyleyerek, umuma açık tuvaletlerin kullanılmadığını, araç yıkamak için ise bu tuvaletlere hortum takmak zorunda kaldıklarını söyledi.

otobüslerinin son model olduğunu, bu iki firmanın da otobüslerinin boş gidip geldiğini, dolayısıyla üçüncü bir otobüs firmasının Divriği'de devreye sokulmasının, bu iki firmayı batırmak için bir girişim olduğunu söyleyen Türker belediyenin bu uygulamasının yanlış olduğunu, Divriği'nin yolcu kapasitesinin üçüncü bir firmayı kaldırmayacağını söyledi. Türker,

Hakan Gök'ün ortalığı karıştırdığını söyledi. Hüseyin Türker Belediyenin bu uygulamasına karşı Yürütmeyi Durdurma kararı için mahkemeye başvurdu.

Purunsur Şenlikleri unutulmuyor

Purunsur (Demirdağ) Köyü her yıl geleneksel olarak düzenlediği Köy Şenliğini 18 Temmuz tarihinde köy meydanının olduğu Köy Odasında yaptılar. Ankara Purunsur Derneği'nin organizasyonu ile yapılan şenliğe Purunsur Köylülerinin yanı sıra çevre köylerden de çok sayıda katılan oldu. Köy Odasının önüne ses düzeni kuruldu. Mahalli sanatçılar türkülerini söylediler. Şenliğe katılanlara yemekler ikram

edildi. Ayrıca davul-zurna ile halaylar çekildi türküler söylendi. Organizasyonunu Ali Mansur Çelik ve İsmail Çelik'in yaptığı şenliğe Divriği Eski Belediye Başkanı Muharrem Yağbasan, CHP eski Disiplin Kurulu Başkanı İbrahim Yılmaz ve Çamşah Hüseyin Abdal Ankara Şubesinin eski başkanı Hüseyin Karakoç katıldılar. Gün boyunca devam eden etkinlik akşamın geç saatlerine kadar sürdü.

Madenli, Örnek Köy olma

İstanbul'da kurulan Madenli(Hinora) Köyü Derneği köye yatırım üstüne yatırım yapıyor. Geçtiğimiz yıllarda Madenli köyünün su ve kanalizasyon sorunlarını çözen Madenli(Hinora) Köyü Derneği bu yıl da köyün yollarını Parke (kilit taşı) Taşı ile kapattı. Madenli(Hinora) Köyü Derneği Başkanı Necati Boyraz'ın verdiği bilgiye göre önümüzdeki yıl köyün çevresinden başlayarak içi de dahil bütün yollar kilit taş ile kaplanacak Madenli Köyü'nün hiç bir sorunu kalmayacak.

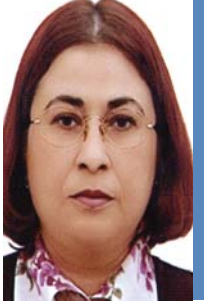
Beşiktaş Spor Kulübü'nün yöneticiliğini de yapan Fırat Pen'in sahibi Nevzat Demir' de Madenli Köyü'ne yardımlarda bulunuyor. Madenli(Hinora) Köyü Derneği Başkanı Necati Boyraz'ın yakın arkadaşı olduğu için yardımlarda bulunan Nevzat Demir, Madenli Köyü'ne ceviz ağaçları, badem ağaçları, çam ağaçları dikirdi. Su ve kanalizasyon boruları bağışladı, çeşme yaptırdı, Madenli Köyü'nün

yollarının yapımına destek oldu. Madenli(Hinora) Köyü Derneği Başkanı Necati Boyraz ve yönetim kurulu üyeleri köye yapılan hizmetler için bir tören düzenlediler. Tören küçük çaplı bir şenlik haline geldi. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Divriği Kaymakamı Önder Bakan ve Nevzat Demir'in yanı sıra çok sayıda insan bu açılış törenine katıldılar. Madenli Köyü tıpkı bir tatil köyü gibi büyük şehirlerde bulunan alt yapının benzerlerine kavuştu.

NİLİFER MURATOĞLU

nilufermuratoglu@gmail.com.tr

Aşk eski bir yalan mı yoksa

"bilmiyorum nedir bu sende olan, bu kapayan ve açan; yalnız anlıyor içimde bir şey gözlerinin sesini güllerden derin olan kimsenin yok, yağmurun bile böyle küçük elleri"

(Çev: Cevat Çapan

Eller, el ele tutuşmalar,göz göze bakışmalar, estetize edilmiş bir erotizm... Foucault "Cinselliğin Tarihi" adlı yapıtına "Biz Viktoryenler" diye başlar.Viktoryen sözü anlamını ingiliz tarihinden alır,adlandırma ise döneme adını veren Kraliçe Viktorya 'dan gelir.Cinselliğin sözünün bile edilmediği yasaklı bir dönemi anlatır.Viktoryen bizim hiç de yabancı olmadığımız bir kavram aslında.Bir dönem Yeşilçam Sineması da pre-kapalist çağa özgü modern çağda artık kaybolmaya yüz tutmuş duyarlılıklara sahiptir."Sevişerek" evlenmek,bakışmak vb. edimler şimdi nostalji yaratan diğer sözcükler... Bir zamanlar dedelerimizin ve ebeveynlerimizin yaşadıkları bu edimler her ne kadar cinsel düzlemde yasaklı bir dönemin simgesi ise de yarattığı incelik ve duyarlılıklarla bir kültürü de oluşturmuştur.Sözelimi klasik türk müziği gibi... 1980 öncesi yoğun politik dönemlerde kadına uygulanan baskılar yerini feminizm, özgürlük ve sosyalizm gibi kavramların tartışılmasına bıraktıysa da aslında o dönem için de Viktoryen sözcüğünü kullanmak mümkün.Bir yanda Engels'in Ailenin,Özel Mülkiyetin,Devletin Kökeni adlı yapıtı okunup tartışılırken bir yanda cinsel anlamda gençliğin geneline yayılan bir baskı ve tutukluk söz konusudur.El ele tutuşmanın bile Lumpenlik sayıldığı yasaklı dönemde ilişki biçimini anlatan bir başka sözcüğün "konuşuyorlar" olması ironiktir.80'ler ile birlikte flört etmek ve çıkmak gibi kavramlar bugünlere gelindiğinde ambiyans yaşamak,gececik ilişki ve yatmak sözcükleriyle daha da çeşitlenmiştir.(Toplumsal siyasal rejimlerdeki muhafazakarlığının alabildiğince kuvvetlenmesine rağmen)

Bugünün cinselliği ile ilgili değerlendirmesini Foucault'un Cinselliğin Tarihi adlı yapıtından bir alıntıyla südürürsek belki bugün aşkın neden özlenen ve inatla sahip çıkılması gereken bir kavram olduğunu daha da iyi anlayabiliriz. Şöyle der Foucault: "Son üç yüzyılımıza damgasını vuran, cinselliği saklamak için duyulan ortak kaygıdan, genel bir dil utangaçlığından çok, cinselliğin sözünü ettirmek, onun kendiliğinden konuşmasını sağlamak ve böylece söyleneni dinlemek,kaydetmek ve dağıtımını yapmak için icat edilen aygıtların çeşitliliği ve geniş çapta dağıtımındır.Cinselliğin çevresinde çeşitli,özgöl ve zorlayıcı bir dolu söyleme geçirme yer alır; klasik çağdan beri zorla kabul ettirilen sözel uygunluklardan kalan ağır bir sansür müdür bu? Kanımca, söz konusu olan, böyleli bir sansürden çok, düzenli, çok biçimli bir şekilde söyleme kısırtımadır."

Alıntıda da değinildiği gibi bugün cinsellik söylemi artık metalaşmış duygudan yoksun haliyle tinin yükseltilmesini bekler bir haldedir.Tinin yükseltilmesi ise sanatın, şiirin, felsefenin sarcıcılığı ile mümkün ne yazık ki... Ne yazık ki, çünkü modern kapitalist ideoloji Devlet kontrollü biçimiyle sanatı ve felsefeyi de cinsellik gibi metalaştırmakta. Peki o halde ne yapmalıyız? Rousseau'nun kaç yüzyıl öncesine ait bir özgürlük tanımından yola çıkarsak, bugün de bize verili olan ve dayatılmakta olanı cinsel özgürlüksüzlüğe de cinsel özgürlüğün verili biçimine de karşı çıkmak durumundayız: "Özgürlükten vazgeçiş insanlıktan feragat demektir.Böyle bir feragat insan doğasına uygun değildir ve böyle bir şey yapmak irade özgürlüğünden, eylemlerinin ahlakiliğinden tümünden vazgeçmek demektir.İnsanın egemene kendini koşulsuz teslim etmesi demektir."

Umutsuzca da olsa Walter Benjamin'in dediği gibi "devrimci kötumselliği örgütleyerek" , aşkla ve şiirle baş kaldırarak donmuş duyarlılıklarımızı canlandırarak bir enerji yaratalım.Edip Cansever'in bir dizesiyle yazımızı bitirelim: "Aşk iyi bir şeydir, duyumunu artırır insanın."

GÖZEM
TURİZM PAZ. SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

Dursun Polat

Tütüncü Mehmet Efendi Cad. Tel:(0.216) 356 91 51
Karanfil Sokak (0.216) 386 69 66
Toprak Apt. No:6/3 Fax:(0.216) 368 71 02
Göztepe/İSTANBUL Gsm:(0.532) 257 44 35

ÖzBil
boya

ersan
boya

CASATIboya
doğuşun rengi....

Nurtepe Mahallesi Sokullu Cad.
Kardeş Sk. No:2 Kağıthane/İstanbul
T: 0212 294 65 10 - 294 65 17
F: 0212 294 51 27
E: alikarayalcin@ozbilboya.com
W: www.ozbilboya.com

Ali KARAYALÇIN

MÜSLÜMAN DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

CEVDET COŞKUN Yol Bilenimiz

Cevdet ağabeyimiz ; yaşama bakışıyla, sevgi anlayışıyla, savaş karşıtı kişiliğiyle, cesaretiyle toplumsal çevresinde bir yol bilendi. O kendini yol eri olarak ifade etse de bizim için bir aydınlanma fişegi gibi karanlığı aydınlatandı. Yürüdüğü zaman toprak, incinmezdi. Doğa hayranı idi.

Dağlarına sevdalıydı. İnsanları ayırmaksızın çok seviyordu. Çiçekleri koparmaya yüreği el vermezdi. Onun doğaya karşı bu sevdası ve hassasiyeti ,yaşamı bedenine hapsedmeyecek kadar yüksek bir bilinç düzeyine ulaştığının kanıtıdır.

Cevdet Coşkun bir kişi değil, bir çizgidir, bir yaşam tarzıdır.Ondan önce köyünde ve coğrafyasında çok az insan okumuştı.O bir milattı.Onunla birlikte aydınlanma çığ gibi büyüdü.

Aydınlanmanın eğitim ile başladığını beynimize kazıdı. Ulus, sınıf ve cins ayırımına, köleliğe , ötekileştirmeye karşı onurlu mücadelesi net bir duruşa ulaşmıştır. Halkların barış içerisinde bir arada yaşamasının zorunlu olduğunu anlatıp durdu.

Yetmişli yıllardaki devrimci coşkusu ilerleyen yıllarda daha da olgunlaşarak , toplumsal gelişmeye büyük katkı sağlamıştır.

İlk kez otuz üç kursunu ,Ahmet Arif'i ,Nazım Hikmet'i sınıf bilinci ,demokrasi, barış ,insan hakları kavramlarını Cevdet Ağabeyimizden öğrenmiştik.

Yoksulun yanında, ezilmişin yanında olmayı bize ilk o öğretmişti.

Köy kırsal yaşamın getirdiği geriliklere karşı, sınıf bilincimizin gelişmesini sağladı.

Yaşam alanında ki feodalizme karşı duruşu tamamen ulaştığı sınıf bilinci düzeyini göstermektedir.

Yaşam bu gerçekliği daha bize kabul ettirdi. Bedenler cansız kalabiliyor.

Onun beklenmeyen ve erken göçü , toplumumuz anlamında büyük bir kayıptır.

Toplumumuz bir aydınlanmacısını,öğretmenini, sağduyusunu kaybetmiştir.

Ölüm sana hiç yakışmadı büyük insan . Onurlu ve dik duruşun rehberimiz olacaktır.

Güle güle güzel insan . Toprağın bol olsun,ışıklar içinde yat

Rahat uyu. Yolundayız.

Ray Şenliği'nde coşku bitmedi

Çetinkaya Ray Festivali 17 Temmuz Cuma günü Çetinkaya'da yapıldı. Geleneksel olarak yapılan Ray Festivali'ne Çetinkaya ve çevre köylerinden çok sayıda katılım oldu. Bu yıl KDF (Kangal Dernekleri Federasyonu) ortak yapılan festivale CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir, Bakırköy Belediye Başkan Yardımcısı Gülten Tozanlı, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, CHP Divriği İlçe Başkanı Hüsammettin Kırkayak,

Yağbasan Derneği Başkanı Ali Karayalçın, Ankara DKD (Divriği Kültür Derneği Yönetim Kurulu üyesi Erdoğan Doğan, Güvenkaya Köyü Dernek Başkanı Saniye Ateş ve yönetim kurulu üyesi Duran Kanbur katıldılar. Festivalin Açılış konuşmasını Çetinkaya Belediye Başkanı Gazi Şentürk yaptı. Gazi Şentürk konuşmasında festivale destek verenlere teşekkür ederek, katılımcı belediyeçilik örneğini, işçi haklarını demokrasiyi gözardı etmeden belediyeçilik

yapacaklarını söyledi. Gazi Şentürk festivali önümüzdeki yıllarda daha profesyonelce yapacaklarını sözlerine ekledi. Gazi Şentürk festivale katılanlara teşekkür etti. Çetinkaya Ray Festivalinde en güzel Buzacı, en güzel Kangal Köpeği yarışması da oldu. Çetinkaya Belediyesi Binicilik Kulübü at yarışı çerçevesinde cirit oynadı. Festival alanının etrafına kurulan çadırlarda çevre köylerden gelenler eskiden kullandıkları ev gereçlerini sergilediler.

Hallıların, kilimlerin,eski tarım aletlerinin sergilendiği festival türkülerle halaylarla akşama kadar sürdü.

Çayören Hizmet Binasını açtı

Çayören (Püdge) Köyü Derneği ile köy muhtarlığının ortak projesiyle gündeme gelen okulun Köy Odası olması kararı alındı. Yıllardır boş bekleyen Köy Okulu artık Köy Odası olarak hizmet verecek. Yazları köye yoğun bir göçün olduğunu söyleyen Çayören Köyü Derneği Başkanı Mehmet Kaytan, köy odasının, cenazelerde, kırk yemeklerinde, düğünde, nişanda, köyün hertürlü faaliyetinde hizmet göreceğini

söyledi. 11 Temmuz Cumartesi günü bir açılışla hizmete giren Köy Odası şenliğine, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök ve Divriği Kaymakamı Önder Bakan'ın yanı sıra çevre köy muhtarları ve köy halkı katıldılar. Şenlikte, Çayören Köyü Derneği Başkanı Mehmet Kaytan, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök ve Divriği Kaymakamı Önder Bakan birer konuşma yaptılar.

Hüseyin Abdal Ozanları Çamşih'da buluştu

16. Hüseyin Abdal Divriği Çamşih Halk Ozanları Festivali Çamşih Gödüklü'de yapıldı. Bu yıl yapılan şenleğin onursal konugu Ozan Mahmut Erdal oldu. Şenliğin şunuculuğunu Devrim Kaya ve Özgür Taşkıran yaptı. Halk sabahın erken saatlerinden itibaren festival bölgesi olan Gödüklü'ye akın akın gelmeye başladı. Gölgeleklerin az olması dolayısıyla çadırlar kuruldu. Halk müziğinin sevilen ve yakından tanınan sanatçıları Telli Kılıç,Aynur Güneş, Tuncay Balcı, Hikmet Karadeniz,İrfan Dolaş, Garip Hıdır, Ali Yalçın,Ali Sönmez,İlyas ve Ozancan ve Mehmet Yalçın sahne aldılar. Rahatsızlığı dolayısıyla şenliğe katılamayan Mahmut Erdal şenliğe bir mesaj gönderdi. Mahmut

Erdal Mesajında, halkın geleneği ve göreneği, kültürel yaşamı yasalara ve kanunlara uymaz. Hele hele Alevili Kültürü baskılarla şiddetle ehlileşmez, sınır tanımaz dedi. Yüzyıllardır yetmiş iki millete bir nazarda bakanlar nasıl olur da, aktığı yatağı unuttur dedi. Mahmut Erdal Yeni kuşakların binlerce yıllık Alevi Kültürünü unutmamasını söyledi. Festivale Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Çetinkaya Belediye Başkanı Gazi Şentürk, Bakırköy Belediye Başkan Yardımcısı Gülten Tozanlı,CHP Divriği İlçe Başkanı Hüsammettin Kırkayak, Divriği Hacıbektas Derneği Başkanı Ali Çağlayan,Ankara DKD Yönetim Kurulu Üyesi Erdoğan Doğan, Divriği Vakfı Onursal Başkanı Arif Atay

katıldılar. Çamşih Hüseyin Abdal Derneği Başkanı Gazi Orhan Türkiye'de festivale katılanlara hitaben bir konuşma yaptı. Türkiye'de 16 yıldır geleneksel olarak yaptıkları bu festivalin Çamşih için, Divriği için anlamlı olduğunu, festivale sevgiyi,dostluğu, kardeşliği yaşadıklarını söyledi.Çetinkaya Belediye başkanı Gazi Şentürk ise daha önceki yıllara göre katılımın azaldığını, buna dikkat edilmesi gerektiğini, daha katılımcı bir etkinlik için şimdiden yarımları düşünmek gerektiğini söyledi. Şentürk, belediye hizmetlerinde, özelleştirmeye karşı olduklarını, belediyenin mülklerinin asla satmayacaklarını, işçilerin haklarını fazlasıyla vereceklerini söyledi. Divriği Belediye Başkanı

Hakan Gök ise konuşmasında, festivale katılımın her yıl daha da fazlaştığını söyledi. Gök bugünlerde alevilerin sorunlarının başka meclarlarda tartışıldığını, oysa aleviler işte buradalar dedi. Hakan Gök, önümüzdeki günlerde Divriği Hacıbektas Derneğine Divriği Belediyesi olarak Cemevi arsası tahsis edeceklerini söyledi. Bunun üzerine halk Hakan Gök'ü alkışladı.

ÇAMŞIH HÜSEYİN ABDAL DERNEĞİ OLAĞAN GENEL KURULU YAPILDI

Derneğin Genel Kurulu Dernek Merkezi'nde Gödüklüde yapıldı.Genel kurulda alınan kararla yönetim kurulu sayısı 13'e çıkarıldı.Bu seçimde Çamşih Çevre köylerine de yer verildi.Hemen her köyde bir veya iki kişinin yönetime alınması tüm Çamşih'ta hoş karşılandı.

Bugüne kadar eski yönetimlerin birlikte yönetimi Çamşihını birlikte imar edelim söylemine Çamşihlılar bu kez tüm gücü ile iştirak ederek derneğe güç kattı.

Yönetim kurulu kendi arasında toplantı yaparak başkanlığa yeniden Gazi Orhan Türkiye'de seçildi. Yönetim kuruluna ise Gazi Orhan Türkiye'de (Çakırağa Köyü) Cemal Metin(Şahin Köyü) Müslüm Metin (Şahin Köyü) İsmail Metin (Şahin Köyü) Battal Karababa (Dışbudak Köyü) Hüseyin Erdoğan (Çamoğa Köyü) Esat Bayar (Mamoğa Köyü) Hüseyin Yılmaz (Mamoğa Köyü) Mahmut Sarıtaş (Başören Köyü) Hüseyin Yalçın (Gölören Köyü) Celal Yalçın (Gölören Köyü)İsmail Genç (Şahna Köyü) İsmail Erdal (Fero Köyü)

**GÖZDE
TİCARET**

AGT®

**KAPİ PANELİ VE MARANGOZ MALZEMELERİ
SATIŞ YERİ**

Cemal YILDIRIM

**Bağcılar Cad. Ülkü Sok. No:25 Camlıkahve - Bahçelievler / İST.
Tel: (0212) 539 56 13 Fax: (0212) 506 58 83**

BARİŞ

HALI VE ALIŞ VERİŞ MERKEZİ

SELAHATTİN ÇIPLAK

**Merkez: Marşal Fevzi Çakmak Mah.
İrini Cad. No: 133 Güngören / İSTANBUL
Tel: (0212) 642 81 22 Fax: (0212) 643 38 58**

**Şube: Nuretepe Mah. Sokullu Cad.
No: 51 Kağıthane / İSTANBUL
Tel: (0212) 321 06 76 Fax: (0212) 321 07 66**

Mehmet ÇAĞLAYAN

**Akşemsettin Mahallesi Cengiz Topel Caddesi No: 73 / C
Alibeyköy - Eyüp / İSTANBUL
Tel.: 0212 626 12 89 GSM: 0536 544 36 58**

Baykal Divriği'de moral buldu

Cumhuriyet Halk Partisi Divriği İlçe Örgütü tarafından düzenlenen Halk Şenliği 12 Temmuz pazar günü Divriği Belediyesi Ali Metin Fidanlığı'nda yapıldı. Şenliğe CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, Genel Sekreter Önder Sav, İstanbul Milletvekili İlhan Kesici, Berhan Şimşek, Ankara Milletvekili Yılmaz Ateş, Sivas Miletvekili Malik Ejder Özdemir, Adıyaman Milletvekili Şevket Köse ve

YDK Başkan yardımcısı Orhan Akbulut katıldılar. CHP Sivas İl Başkanı Bülent Renda Deniz ve il yöneticileri, Çetinkaya Belediye Başkanı Gazi Şentürk Deliilyas Belediye Başkanı, Sızır Belediye Başkanı, ile çok sayıda il ve ilçe teşkileti yöneticileri de katıldı. Halk Şenliği ne katılan CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, 29 Mart Yerel Seçimlerinde Belediye Başkanlığına seçilen Hakan GÖK'ü tebrik etti. Baykal

CHP'ye oy veren veya vermeyen tüm Divrigililere teşekkür ederek, Türkiye'deki tüm CHP'liler artık Divriği Belediyesi'nin yanındadır dedi. Baykal Hakan GÖK'ü kesinlikle yalnız bırakmayacağız, sizler Hakan GÖK'ü seçerek ona güveninizi gösterdiniz, biz de ön seçimle ne kadar doğru bir şey yaptığımızı gördük, hepinize teşekkür ederim dedi. Sunuculuğunu Hüsniye

Çınar'ın yaptığı Şenlikte, Muharrem Temiz, Nurgül Ateş ve Erdoğan Doğan türkülerıyla Selçuk Kılıç ise şiirleriyle katılanlara unutulmaz bir gün yaşattılar. CHP Divriği Şenliğine, Ankara DKD (Divriği Kültür Derneği) Başkanı Muharrem HÖbek, yönetim kurulundan ise Veli Türk Hasan Karabaş, Sait Kaya, Erdoğan Doğan, Özgür Taşkıran, Abdullah Göktaş katıldılar.

Hüseyin Abdal için heryerden geldiler

4. Güvenkaya (Avşar) Hüseyin Abdal Şenlikleri 25 Temmuz tarihinde yapıldı. Güvenkaya Köyünde yapılan Şenliğe Çetinkaya Belediye Başkanı Gazi Şentürk, Divriği Hacıbektaş Derneği Başkanı Ali Çankaya, köy muhtarları çevre köylerden ve Divriği'den çok sayıda katılım oldu. Sabah saatlerinde özel izinle durdurulan Doğu Ekspresinden bir grup da Hüseyin Abdal Şenliklerine katıldı. Şenliğe katılanlar

kalabalık Güvenkaya Köyünde gruplar halinde sabah kahvaltısı yaptılar. Şenlikten bir gün önce çevre köylerden ve Güvenkaya Köyünden 25 adet kurban kesildi. Şenlikte Divriği Hacıbektaş Derneğinin Semah Ekibi bir semah gösterisi sundu. Ayrıca Divrigililerin yakından tanıdığı, Nurgül Ateş, Ali Ekber Gül, Gülsüm Gül, Ali ve Ayten, Kemal Aydoğan sahne olarak güzel türkülerini seyircileriyle paylaştılar. Avşar Derneği

Başkanı Saniye Ateş şenlikte bir konuşma yaptı. Ateş konuşmasında her yıl daha güzel bir şenlik yaptıklarını, bu yılki şenliğin tarihinin önceden belirtilen 18 Temmuz tarihinde yapılmadığını bir hafta gecikerek 25 temmuza sarkığını bundan dolayı da kısmen katılımın düştüğünü söyledi. Kurban bağışlayanlara da tek tek teşekkür eden Saniye Ateş şenliğe katılanlara teşekkürlerini sundu.

YAŞAM HASTANESİ

AMELİYATLARDA KAMPANYA

SGK Hastalarının aşağıdaki **ameliyatlarından** ve **Normal Doğumundan** bir süre için **Fark alınmayacaktır**
ØKronik Apendisit
ØKasık Fıtığı
ØKıl dönmesi
Ø Anal Fissür
ØBasur
ØMenüsküs
ØKatarakt (Fako)
ØBademcik
ØGenizeti
ØBel fıtığı
ØHidroset
ØVarikosel
ØNormal Doğum
ØYumurtalık Kisti
ØDeri Tümörleri

ÖZEL MUAYENELERDE KAMPANYA

Özel Hastalarımızın Muayenelerinde
Bir süre için
60 YTL yerine,
30 YTL alınmaktadır.

SGK HASTALARINA KAMPANYA

SGK Mensupları
Hafta için 09:00 – 17:00 ile
Cumartesi 09:00 – 13:00 saatleri arasındaki
Muayenelerinden Fark almıyoruz.

ESTETİK VE GÜZELLİK ÜNİTESİ

ØEstetik Ameliyatlar

ØSaç Ekimi (Fue Yöntemi ile)

ØDeri Hastalıkları Tedavisi

ØLazer Epilasyon (Son Teknoloji)

ØLazerle Kırışıklık Giderme

(Gençleştirme)

ØAmeliyatsız Varis Tedavisi

ØDiyetisyen Kontrolünde Zayıflama

ØSigara Bırakma Tedavisi

Bölünme Korkusu

Korkularımızdan her daim güncel olup da diri tutulan **milli** korkumuz olan bölünme korkusudur. Toplumsal bir paranoyaya dönmüş olan bu bölünme korkusu, bizlere ta Osmanlı'dan bir miras olarak günümüze kadar taşınmış oldu. Öyle ki ulusal kimlik adeta bu bölünme korkusuyla gelişti. Oysa tüm imparatorluklar gibi tarihsel olarak ömrünü doldurmuş olan Osmanlı'nın çökmesi ve dağılması durdurmak için verilen onca çaba da beyhudeydi. Osmanlı-Türk Ulusal Kimliği de işte bu dağılmanın vermiş olduğu korku pizkozuyla biçimlendi. İmparatorluk, dört kıtaya yayılmış topraklarının yüzde 85'ini kaybetmiş, kala kala Anadolu'ya sıkışmış küçük bir ulus devlete dönmüştü. İşte bu bölünmenin travmasını hiç atlatamadık. Bu ruh hali osmanlı tebasının haklı olarak uluslaşma sürecinde tek tek kopmuş, ya da **ihanet** ! etmiş olmalarının vermiş olduğu travmasıdır. Bu bağlamda osmanlı'nın çöküntüsü üzerine kurulan cumhuriyet de, kimi yanlarıyla önceki dönemin bir devamı olarak kurulmuş oldu. Nasıl ki osmanlı kendisinden önceki Selçuklular'dan, Bizans'dan bir dizi devlet geleneği aldıysa, cumhuriyet de osmanlı'nın kimi geleneklerinin yanında iktidar tekelini de modern koşullara aynen uygulamış oldu. Kuşkusuz cumhuriyetin kimi olumlu kazanımları da, tez zamanda birer birer yok edilip gitti. Lakin kendisi de bu geleneklerin devamı ve ayakta tutulması adına **devlette devamlılık esastır** deyip despotik yapıdan asla taviz vermedi. Olası bir bölünme korkusuyla var olan farklılıkları törpüleyip, gerekirse de ortadan kaldırma siyasetini güttü. Bu yüz yıllık bir tarihsel süreç aynı zamanda, bölünme potansiyeli gözüken ve farklılıklara karşı da bir mücadelenin derin izlerini taşır. Böylece dün hak ve özgürlüklerin altını çizenlerin karşılığı, **zındık, kafir, sapkın** olurken, bugün ise bölücü olarak nitelenir oldu. Özetle egemenliğin her defasında millette olduğu söylenirken, esasen osmanlıda olduğu gibi kayıtsız şartsız devlette oldu gerçeği, ne yazık ki cumhuriyetin de zihniyet dünyasını şekillendirmiştir. Bir Selçuklu Nizamimülk geleneği olan toplumu devlet karşı daima bir **fesat** potansiyeli olarak görenlerin ardıları, onları istedikleri bir kalıba sokmak için pek tabi ki sadece Türk ve Sünni müslüman-ulusal bir irade dayatmışlardır. Doğal olarak da bu durum Türkiye halkının siyasal atmosferini tahrip etmiş ve saptanmış kimliklerden başka kimlik kabul etmeyen zihniyet adeta ülkeyi çoraklaştırmıştır. Ve her daim **sevr** ve **misaki-millî sınırlar** söylemi taze tutulup, bu korkular üzerinden her türden hak taleplerini kendilerini yok etmeye ve bölme ye yönelik bir eylem olarak algılanmıştır. İttihat Terakki'den beride güncel olan en önemli kürt sorunu da her daim bu topraklarda kan ve göz yaşı olarak bizlere miras bırakılmıştır. Cumhuriyetin ciddi bir tercihle homojen bir ulus devlet yaratma projesinin hoyratlığına en çok maruz kalanlardan biride Kürtler olmuştur. 29 Kürt insanın izlerinden birini çarpıcı olarak 16 temmuz 1930 tarihli cumhuriyet gazetesinden okuyalım: **Tayyarelerimiz şakiler üzerine çok şiddetli bombardıman ediyorlar. Ağrı dağı daimi olarak infilak ve ateş üzerine inlemektedir. Türkün demir kartalları asilerin hesabını temizlemektedir. Eşkıyaaya iltihak eden köyler tamamen yakılmaktadır. Zilan hareketında imha edilenlerin sayısı 15 bin kadardır. Zilan deresi ağzına kadar cesetlerle dolmuştur...**

İşte söz konusu olan böylesi bir realitenin günümüze kadar taşınmış olmasıdır. Ve çeyrek yıldır da sürdürülen bu savaş, her iki halkta da onulmaz yaralar açtığı gibi, ülkenin onca birikmiş sorunları üzerinde de bir şal görevi gördü. İşte bu Kürt Sorununu, ister AB ve dış güçler, isterse de işbirlikçi yeni sermayenin aktörü olan AKP nin yüzü suyu hürmetine deyin bu sorunu şu veya bu şekilde çözmek için gündemlerine almış gözüküyorlar. Oysa ki bu korkuyla akilları kilitleyenlerin, ülke içinde yaşayan yurttaşların farklılıklarından dolayı ayrıma tabi tutmuş olmaları, bölünmenin yaratacağı tahribattan çok daha vahimdir. Bu muktedirler bugüne kadar sorun saydıkları şeyleri çözenin en iyi yolu, onu ezerek çözmeye alışkanlıklarından kolay kolay vazgeçmek istemeyeceklerdir. Dolayısıyla da bu devlet aklıyla biçimlenmiş olanların sesleri önümüzdeki günlerde daha gür çıkarıp, korku atmosferini bizlere yaşatacakları gün gibi açık. Öyleyse sonuç olarak bizlere düşen, bu kan ve göz yaşının durması için bu sorunun çözümünde şiddetle taraf olmaktır. Hem de bir odağa, yani AKP ye taraf olma kaygısı ve kompleksi gütmeyen. Bu sorunun çözümünde söz sahibi olanları, tüm demokrasi güçlerle, hak ve özgürlükler temelinde gönüllü birlikteliğin hazmedildiği, ortamı yaratmak için zorlamak olmalıdır. İki halkın ortaklığını tahrip edenlere karşı, inatla bir arada yaşamı savunmak olmalıdır... Onlara düşen ise, gelinen noktada kendi yurttaşlarının kimlik ve inançlarına saygı duyan, onları asimile edip tektipleştirmekten vaz geçmeleridir. Farklı ülkelerde kendi soydaşlarına karşı celallenenler unutmazınlar ki, kendi tarihleriyle yüzleşip iç barışı sağlamadıkları müddetçe, başkalarından hesap sormaya hakları da olamaz. Dolayısıyla egemen söylemlerden vazgeçip, Kürtlerden **sadakat** değil, eşit yurttaşlık temelinde özgür bir birlikteliğin yasal düzenlemelerini yapmak olacaktır. Pek tabi ki, kan ve şiddeti tamamen dışlayan kürt dinamiklerine de özellikle büyük sorumluluk düşüyor. Üstelik toplumsal barışa gidebilecek böylesi bir çözümü devre dışı bırakmak, savaş araçlarını yeniden devreye sokmak olacaktır ki, buda bizleri daha uzun yıllar paralamaya devam edecek demektir. Ve her şeyden önce iş **milli** korkularımız olan bölünme korkusundan vazgeçmekle işe başlıya biliriz. Bu da tam demokratik bir devletin kurumsallaşmasının belki de ilk adımı olacaktır. Geride yaşananlar da bir daha asla gelmemek üzere hep geride kalsın...

Toplumun gidişatı ve sonuçları

Ekonomik sıkıntılar insanları zor durumda bıraktıkça köylere dönüş biraz daha hızlandı. Bahar aylarından itibaren göçmen kuşlar gibi gruplar halinde gelişler başlıyor. Biraz parası olanlar dışından tırnağından artırdığı ile köylere ev yapmaya yöneliyor. Bunlar genelde emekli olan insanlar. Bunlar köylere ve ilçemize canlılık kazandırıyor. Ancak çanlılık maalesef geçici oluyor. Üretim ve istihdamaya yönelik herhangi bir katkısı olmuyor. Diğer bir konu ise Divriği insanının toplumsal konulara duyarlı olması ve girişimcilik özelliği taşımasıdır. Yurdun çeşitli yerlerine dağılan Divriğili insanlar nerede bir toplumsal hareket, demek, sivil toplum örgütü varsa mutlaka içinde yer almışlardır. Yine bunlarında öncakları var. 1950 li yıllarda kurulan Ankara ve İstanbul da yaşamını sürdüren insanların kurduğu Divriği Kültür Dayanışma ve Yardımlaşma Demekleri insanları bir araya getiriyordu. Yardımlaşma sağlayan ve içi dolu kültürel etkinliklerle toplumu bilinçlendirerek, yoksul ve ekonomik gücü yeterli olmayan öğrencilerin barınma ve eğitim ihtiyaçlarına yardımcı oluyorlardı. Bunlar olanaklar ölçüsünde halen sürmektedir. İlk kurucuları ve devam ettirenleri saygı ile selamlıyorum. 1980 li yıllarda bu Ana Demekleri daha etkin hale getirmek ve köyler çapında da daha yararlı olmak amaçları ile köy demekleri kurulmaya başladı. Geldiğimiz şu günlerde hemen hemen her köyün İstanbul ve Ankara'da demekleri mevcut ve faaliyetlerini sürdürmektedir. Ancak bu noktada Köy demekleri ile Ana demeklerle tam kaynaşmaya girip gerekli destek sağlanamadı. Hatta bazı köy demekleri parasal durumu her şeyin üzerinde göçerek ve biz asıl demekten daha fazla güce sahibiz diyerek Ana demekleri küçümser hale geldiler. Köy demekleri köylere bu yazımızda detayına inemeyeceğimiz yardımlar yaptılar. Bunlar devam ediyor. Yine son yıllarda şenlik ve etkinlikleri köylere taşımaya da başladılar. Bu etkinlikler sevindirici. Bu etkinlikler sebebiyle öncakları çoğaltacağı. Etkinliklerde yalnız saz çalıp, türkü söylemek, halay çekmek, semah dönüp birlikte etli pıylay yemek güzeldi içini başka şeylerle doldurmadığımız süreçte toplumumuza gerekli mesajı veriyoruz ve maalesef faydalı olamıyoruz. Toplumumuz üzerinde (Ailelerin) asırlardan beri asimilasyonu(Sünnileştirme) çalışmaları devam etmektedir. AKP iktidarında asimilasyon çalışmaları daha da hız kazandı. Bilinçli ve kararlı bir şekilde bu devam etmektedir. Bunu yazarken Belediye başkanlığı yaşadığım bir anım aklıma geldi. Uzak dağ köylerinden birine zamanın kaymakamı gitmiş. Köylülerle sohbet edip derterlerini dinlerken(köy alevi köyü) köye bir camı yaptırmayı düşündüğünü söylüyor. Birkaç gün sonra bir sebeple köye gittim. Sohbet sırasında kaymakamın köye camı yaptırmak istediği söylendi. Bende siz ne dediniz dedim. Köylüler ne evet ne hayır demişler. Peki ihtiyacınız var mı? Namaz kılıyor musunuz dedim. Hayır cevabını aldım. Gittimiz köyün yolu çok berbat. Ben köylülere neden köy yollarını söylemediniz dedim.söylediklerini ifade ettiler. Köyün yolunun ne zaman yapıldığını sordum hafızam beni yanıltırmıyorsa 1974 yılında yapıldığını söylediler. O tarihten bu güne kadar yola greyder gelmedi dediler. Bunları sorguladığımı dedim. utandıklarından her şeyi söyleyemediklerini anladım. Biz toplum olarak her zaman utancında mahrum olanlara(elde edemeyen,ulaşamayan)değil ,yüzsüzlüklerinden(elde edenlere) nail olanlara acınız. Asimile etmenin ve tepkiszleştirilmenin diğer bir yolu ise toplumumuzu tekke ve türbelerle yönlendirmeye biçiminde cereyan ediyor. Cemevleri yaptırmada da tekkelerin, tekkeliliğin özendirilmesi ,inançların istismar edilmesi , bunun üzerinden bir takım rant elde edilmesi ön plana çıkmaktadır. Tekke ve türbe etkinliklerinin bazılarına bizde katılıyoruz. En son Karadonlu Can Baba'yı (Karapirbat) anma etkinliğine katıldık. Burada bir süre İstanbul Divriği Kültür Demekleri İdari Müdürlüğünü de yürüten Öğretmen Şükrü Demir ve eşi, Divriği Eğitim-Sen'in kurucularından Hakim Çelikkanlı, Süheyla Öğretmen, Arif Hürmeiden ve daha adını saymadığım eğitimci ve öğretmenlerle inançlar ve yapılan etkinler üzerine konuştuk. Eskiden Divriği Belediyesi'nin öncülüğünde Kültür demekleri ve sivil toplum örgütlerinin içinde olduğu Kültür Sanat ve Maden şenliklerinden bahsettik. Sonuçta etkinliklerin içinin doldurulması gerektiğini,konular belirlenip uzman kişilerce paneller ve söyleşiler yapılp tiyatro gösterileri, resim sergileri vb. etkinlikler ile toplumun bilinçlendirme ve bilgilendirilmenin yollarının açılması gerektiği konusunda hemfikir olduk. Yoksa hurafelerle ,masallarla insanların kafasını karıştırıp gerçeğe uygun olmayan yollarla asimile etme yolu açma ve tepkisiz hale getirme onaylanamaz. Bu nedenle inanç önderleri ve toplum önderleri halkın gerçekleri öğrenmesi için kendilerine büyük sorumluluklar düşüğünün bilincinde olmalıdırlar.

Delidağ'ın isyan türkülerini duyurdu

Tokkaç'dan saz yaptı, saz çalmayı öğrendi. Grup Delidağ'ı kurdu. Televizyon programları yaptı.

Hüseyin Yıldız Divriği'nin Kaledibi Köyünden. Onun türkülerini dinleyenler bizim oralımısın diyor

» Sizi kısaca tanıya bilirmiyiz?

1966 Sivas Divriği doğumluyum.Köyüm Kaledibi. İlk ve orta öğrenimimi Divriği'de tamamladım. Erzurum Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi mezunuyum.Evliyim Evlin ve AliTuna isminde iki çocuğum var.Halen Kültür Bakanlığı'nda mühendis olarak görev yapmaktayım

» Kaç yıldır müzikle uğraşıyorsunuz? Müzik hayatınız nasıl başladı? Birde ne tür müzik yapıyorsunuz?

30 yıldır müzikle iç içeyim.Bunun yaklaşık 20 yılı profesyonel müzik çalışmaları ile geçti. Rahmetli dedem keman ve bağlama çalardı. Sanırım genlerden gelen bir yetenekle ilk okul yıllarında bağlamaya merak saldım.O yıllarda Tokaç'tan bir sazım vardı. (Tokaç, yün ve çamşır yıkamada kullanılan saza benzer ağaç kütük) Teyze oğullarım saz ısrarına dayanamayarak Tokaç'a çelik teller gerdiler nal çivilerinden burlu yaparak hiçbir zaman akort şansı olmayan ilk sazımı bana verdiler. Tellerin gerginliğinden dolayı biraz ses geliyordu. Hiç unutmam o tıngırıtıyla söylediğim türkü su ver leylam yapıyorum türküsüydü. İlk okul 1 veya 2. sınıf komşumuzun öğretmen okulundan mezun olan oğlunun teknesi kırk tek teli olan eski bir mandolinle bana vermeleriyle dünyam değişti.O kırk mandolinle rahmetli sınıf öğretmenim Hasan Gürsoy'un bize öğrettiği **Kekliği vurdular** türküsünü tek parmakla çalmayı başladım. O yıllarda tek telli yarısı kırk mandolinle mahallede bayağı bir havamız vardı.Orta okula başladığım yıllarda babam komşumuzun oğluna **Ağa dayı** isminde bir ustadın saz yaptırdıklarını oğullarının pek hevesli olmadığından dolayı sazı satmayı düşündüklerini söyledim.Ben sabaha kadar heyecandan duramadım. Sabah olunca hemen komşumuzun kapısına dayandım siyah bezden yapılmış kılıflı sazı alarak eve geldim. Sene 1977 Artık kendime ait bir sazım vardı. İlk gün babam işten gelmeden ona sürpriz yapmak için **Senede bir gördüğüm dostlar merhaba** türküsünü iki parmakla çalmaya çıkararak açılışı yapmış olduk.

Orta okul ve lise yıllarında okul korosunda bağlama çalmaya başladım.1980 okul yıl sonu müsamerelerinde ilk solo konserimi verdiğim dönemdi. Lise bitmek üzereydi benim hayalimde konservatuvar vardı ama mühendisliği kazanmıştım.1983 yılında üniversite yaşamım başladı.O dönemde üniversite korolarında yer aldım. 1989 yılında üniversiteler arası türk halk müziği yarışmasında solo çalgı (bağlama) birincilik ödülünü aldım.Okul bittikten sonra 1991 de Ankara'ya geldim.HAMOY'da (Halk Müziği ve Oyunları Araştırma Derneği) koro çalışmalarında bulundum. O dönem Kültür

Hüseyin YILDIZ

Bakanlığı'nın kurduğu amatör korolarda görev aldım.1992 -93 yıllarında kumuş olduğum **Grup Delidağ** ile türkü barlarda programlara başladım . Özerline sadık kalarak Anadolu'nun her yöresinden türküler okurduk.

» Bir ara televizyonda müzik programı da yaptınız. Müzik adına verimli olabildinizi bu programlarda? **Birazda bu süreci anlatırsınız?** İki yıl kadar Flaş Tv de gene grubum **Grup Delidağ** ile birlikte program yaptık.Türkülerimizi bozmadan dinleyenlerimize iletmeye çalıştık. Bizim program yaptığımız dönemlerde televizyonlarda türkü programları ve gruplar çok fazla değildi. Programlar canlı olurdu geri dönüşü yoktu o yüzden titiz davranarak iyi şeyler üretmeye çalışırdık..

» Televizyonda bir çok kanalda müzik programları yapıyor. Bu programları nasıl buluyorsunuz? Halk bu programlarda müziği doğru dinliyormu acaba?

Bizim program yaptığımız yıllarda amatör ruhla ve ekonomik hiç bir beklentimiz olmadan program yapırdık. Her geçen gün zorlaşan ekonomik koşullar insanların kültürlerini de olumsuz etkiliyor. Televizyon programlarına dikkat edin doğru dürüst bir türkü programı bulamazsınız. Bulsanız da doya doya izleyemezsiniz.Sanatçının yanında ya bir manken ya bir magazin konusu olmuş alakasız kişileri görürsünüz.Toplum uyutuluyor ve kültüründen uzaklaştırılıyor.Program yapımcıları da reyting kaygısı ve ayakta kalabilmek adına içi boşaltılmış programları topluma dayatımayı sürdürmektedirler.Gençlerimiz kaliteli düzeyli türkü programlarından yoksun.Yerel yayınlar dışında soluk almaya çalışan ihtiyaçtan doğan uydu kanallarıyla türkülere olan hasret biraz olsun aşılmaya çalışılıyor ama bu programlar da yöresellikten kurtulamıyor toplum geneline

yalılamıyor.

» Konserler ve dinletiler varmı?

Fırsat buldukça yerel demeklerin gecelerine ve şenliklerine katılmaya destek olmaya çalışıyorum.

» CD veya kaset(albüm) çıkardınız mı?Bunlardan bahsedermisiniz?

Şu an piyasada her hangi bir CD veya kasetim yok .40'a yakın bestem var .Bunların bir arada toplanıp düzenli olması kaybolmaması adına kendi kayıt çalışmalarım var.Bu eserler MESAM'a kayıtlı. Şartlar ileride ne gösterir bilemiyorum ama ileriki zamanlarda eserlerimin yer aldığı bir albüm yapmayı düşünüyorum.

» Son yıllarda her müziyen bir barda veya restaurantta sahne alıyorsunuz.Sizin sahne aldığınız bir yer varmı?Buralarda anılarınız neler?Sizi kimler dinliyor?

Gelişen ve zorlaşan ekonomik süreçte doğal olarak sanatçı arkadaşlarımızda yaşamlarını devam ettirmek için çalışmak zorundalar.Bende hem türkülerden kopmamak, halkımıza türkülerini doğru iletme adına hem de çocuklarıma daha iyi bir yaşam koşulları sağlamak için, program yapmaya devam ediyorum. Ankara Divriği Vakfı içinde bulunan FM Restaurant'ta hafta sonları program yapıyorum. Bulduğumuz mekan aile ortamı gibi. Sakin bir bölgede o yüzden halk müziği kültürü olan türkü dinlemek isteyen düzeyli insanların mekanı sayılır. Özellikle Divriği'li dostlarımız Divriği Türküleri'ni dinlemek istediğinde bizleri onurlandırırılar. Anadolu'nun her yöresindenTürkülerimizi okurken özerlerini bozmadan icra etmeye çalışırım. Bazen konuklar benim Divriği'li olduğuma inanmaz, gelen Kirşehirli konuklarımız beni Kirşehirlimisin?,gelen Trabzonlu konuklarım Trabzonlumusun?diye sorarlar.Divriği dışından gelen konuklarımız daha fazla oluyor.Bazen yakın tanıdığımız

Divriği'li dostlarımız gelen istekler üzerine değişik yörelerden türküler yoğun okunduğunda bana not göndererek **Gardaş sen nereliydin** diye espiriler yaparlar.

» Sizi etkileyen halk ozanları ve şairler varmı?

Ozanlarımız ve şairlerimiz bizler için büyük değerlerdir.Toplumdan beklentileri sadece yaşarken anılmak ve unutulmamak olan halk kültürüne ışık tutan her birisinde ayrı bir tad ayrı bir lezzet barındıran, su içtiğimiz pınarlar gibi saf ve kirlenilmemiş ozan ve şairlerimizi selamlıyor onları bir birden ayıramıyorum. Onların hepsinin yaşamlarını örnek alıyorum.

» İletişim çok gelişti Müzik çok gelişti.Eskiyle bu günü karşılaştırsak eğer, bir sanatçı olarak Bir müziyen olarak neler söylemek istersiniz?

İletişim teknolojisi gelişmesiyle internet aracılığıyla istediğiniz bir türkünün sözlerine, notalarına hikayelerine ulaşabiliyor, sanatçıların ozanların eserleri ve hayatlarını inceleme olanağı bula biliyorsunuz. Eskiden dolaplar dolusu kasetler plaklar arşivlenirken şimdi bilgisayarlarımızda daha kolay arşivler oluşturabiliyorsunuz. Kendi internet sitenizi oluşturarak insanların sizi tanımısına fırsat sunabiliyorsunuz. CD veya kaset yapmak isteyen sanatçı arkadaşlar artık bilgisayarlar yardımı ile evlerinde kendi müziklerini CD lerini yapı biliyorlar.Bunlar güzel gelişmeler. Ancak iletişim teknolojisi geliştikçe hızlı tüketen, çabuk unutan, kısa yoldan meşhur olmayı (youtube vs sitelerinden) keşfedilmeyi bekleyen, insanlarla yüzyüze konuşmaktan uzak bir nesil türedi. Bu beni korkutmuyor değil.

» Dinleyiciler yani halk, müziği dinlemeyi biliyor mu?Halk müziyenleri dinleyerek onlara gereken değeri veriyor mu? Yoksa her türkü söyleyene aynı gözlemi bakıyor?

Program yaptığım mekan ulaşımı kolay olmayan bir bölge olmasına rağmen her yöreden türkü dinlemek isteyen dostlarımız uzak semtlerden aileleri ile çıkıp gelmekte.Yıllar önce müzik yaptığım türkü barlarda beni dinleyen izimizi kaybeden dostlarımız bile yıllar sonra gelip bizleri bulabiliyorlar.Eğer siz sanatınıza saygı duyar türkülerini doğru okursanız sizi dinlemeye gelen konuklar da sizin gibi olmaya başlıyor.Daha önce düzeyli mekanlarda türkü dinlenmemiş konuklarımda da olsa sizin sanatınıza ve konuklarınıza göstermiş olduğunuz düzeyli tavırları görerek kendine çeki düzen veriyor, size ve bulunduğunuz mekana saygı gösteriyor.

» Son olarak neler söylemek istersiniz?

Öncelikle Divriği gazetesini sanata ve sanatçılara göstermiş olduğu duyarlılıktan dolayı kutluyor yayın hayatında başarılarımlar diliyorum .Bizleri okuyan güzel insanlara kucak dolusu selamlar.Türkü tadında kalsınlar.

Sofraların Yeni Gözdesi

Bagdat'tan Yine Bir İlk

Rezerve Bagdat Altın Sofra Serisi

Bagdat Baharat, sofralarınıza ve hayatınıza Altın Sofra Serisi ile lezzet katmaya devam ediyor. Altın Sofra Serisi özel tuzluğu* ile kolay dökülürken, şıklığı ve zerafeti ile sofralarınızın daimi misafiri oluyor...

* Elleki Kapak Çıkarm, Tekrar Dödürün

www.bagdatbaharat.com.tr

Vital

Sölen

www.solen.com.tr